

Școala Gimnazială ION CREANGĂ Brăila

De la grădiniță la școală

Revista Simpozionului Județean
„ȘCOALA și GRĂDINIȚA – PARTENERI“

NR. 2

dec. 2018

ISSN 2601-8853
ISSN-L 2601-8853

Colectivul de redacție:

Director – prof. Băcanu Elena-Livica

Director adj. – prof. Rădoi Doinița

Prof.înv.primar Lupu Daniela

Prof. înv. primar Halici Lavinia-Bianca

DE LA GENTUȚĂ LA GHIOZDAN...

Prof. învățământ preșcolar **Grosu Gena**

Grădinița cu p.p nr. 6 Brăila

Pregătirea copilului pentru școală nu se referă numai la a-l învăța pe acesta să scrie, să citească sau să socotească mai devreme, ci presupune a-l pregăti pentru o nouă modalitate de dobândire a unor cunoștințe și experiențe, a-l ajuta să atingă o stare de disponibilitate pentru activitatea de învățare, stare psihologică pozitivă necesară momentului de debut școlar.

Copilul de grădiniță dorește să devină școlar, vrea să poarte îmsemnele de școlar și are chiar un început de competență pentru **activitatea școlară**, dar se constată totuși că există încă un decalaj important între ceea ce vor fi solicitările de tip școlar pentru el și ceea ce poate el realiza acum, în situația de preșcolar. Putem interveni educațional pentru a reduce acest decalaj și pentru a-i conferi o dimensiune optimă, cu valori motivaționale pentru copil, inducându-i energia necesară pentru a se angaja pe direcția noilor achiziții. Copilul trebuie să aibă sentimentul că străbate această schimbare într-un mod firesc, natural, fiind implicat cu toată ființa sa într-un ansamblu de transformări cognitive, afective și motivaționale. Când acest mecanism rezistă unei posibile destrucțuri, putem considera că preșcolarul s-a maturizat psihologic pentru a lua startul în școlaritate: adică, fără să uite de joc, el să simtă că este condus spre noua formă de activitate -**învățarea**.

Pod, prag, etapă, barieră, un nou ciclu de dezvoltare etc., oricum am numi momentul intrării copilului în școală, el nu trebuie să reprezinte pentru „boboc“ dar nici pentru ceilalți, o stare de greu, de frustrări, de temeri, ci o provocare, o bucurie de a cunoaște lucruri noi, oameni noi, idei noi. Trecerea trebuie să fie firească și dorită.

Tot ce gândim și punem în practică trebuie să urmărească dezvoltarea globală a copilului. Atât în grădiniță cât și în școală, dacă ne vom întreba înaintea fiecărui act

didactic: „Ce va ști să facă preșcolarul cu tot ce a acumulat în plan intelectual și comportamental?“ sau „Va fi el capabil să selecteze acele achiziții care îl vor ajuta să se descurce în situații problemă?“, cu siguranță că vom putea privi în ochi pe fiecare copil din fața noastră.

Din practică am constatat că majoritatea copiilor din grădinițe merg în clasa pregătitoare la școlile din apropiere – cartier, sat, comună etc. Această situație creează premisele întreprinderii unor demersuri în vederea adaptării copilului de grupă mare la viața de școlar.

În anul pregătitor, cele două Comisii metodice (învățători și educatoare) pot realiza o serie de activități comune concrete, în care copilul de 6 ani să fie factor activ. Prin aceste activități se va viza o trecere cât mai ușoară de la specificul vieții de preșcolar, la specificul vieții de școlar:

Vom creionă în continuare câteva idei ce au la bază colaborarea grădiniță–școală, având ca scop familiarizarea copilului cu specificul mediului școlar și cu caracteristicile statutului de elev.

CINE ESTE DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE?

(vizita învățătoarei care va prelua clasa pregătitoare la grupa mare)

DRUMUL CĂTRE ȘCOALĂ POATE FI UȘOR (vizită la școală a grupelor mari)

EXPOZIȚII TEMATICE CU PRODUSE ALE PREȘCOLARILOR ȘI ELEVILOR

- *Un strop de primăvară: Mărțișorul* (mărțișoare confectionate în orele și activitățile de Abilități practice, din diferite materiale și cu diferite instrumente);
- *Aștept cu nerăbdare Crăciunul!* (podoabe pentru pomul de iarnă);
- *Hristos a inviat!* (ouă de Paști, podoabe pentru masa de Paști, cadouri etc.);
- *Anotimpuri* (Echinocțiul de toamnă).

EXPOZIȚII TEMATICE ÎN CADRUL UNOR PROIECTE DERULATE ÎN COMUN

- *Chiar dacă sunt mic, sunt pieton!;*
- *În toată lumea trăiesc copii!* (1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului);
- *Și eu pot să mângâi o floare!* (Ziua Mondială a Mediului);

Locuri de expunere: holul școlii, holul grădiniței, Bibliotecă

Participanți:

- grupa mare și elevii din clasa pregătitoare ;
- juriul va fi format din educatoare, învățătoare, reprezentanți ai comitetelor de părinți, reprezentanți ai comunității locale, personalități etc.

Premiile pot consta în diplome, jucării, rechizite etc.

În urma tuturor afirmațiilor făcute până acum, concluzia ar fi că integrarea în clasa pregătitoare nu este un proces ușor, care poate fi lăsat la voia întâmplării, ci

presupune o unitate de forțe, fiind în cele din urmă responsabilitatea fiecărui dîntre noi. Există exemple de bune practici la care merită să reflectăm, căci viitorul de mâine va fi aşa cum îl construim astăzi.

Este necesar să se asigure o colaborare funcțională în procesul instructiv-educativ din grădiniță și din școală, dar și unitatea și continuitatea influențelor educaționale prin colaborarea educatoare-învățătoare.

Întrebări pe care și le pun atât părinții cât și educatorii sunt „De ce se manifestă chiar din primele zile de școală unele forme de inadaptare?“, „De ce unii elevi din clasa I-a nu fac față cerințelor școlare?“. Răspunsurile la aceste întrebări trebuie căutate în mediile în care se asigură pregătirea copilului pentru școală.

Colaborând cu școala, educatoarea va putea să-și analizeze mai profund și mai obiectiv munca instructiv-educativă sub aspectele ei pozitive și negative cunoscând rezultatele la învățătură ale foștilor elevi, iar învățătorul va căuta să-l facă pe copil ca pe parcurs să nu-și piardă cunoștințele însușite în grădiniță.

Grădinița trebuie să constituie o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului, nu doar prin conținutul științific al procesului instructiv-educativ, ci și prin libertatea de acțiune oferită preșcolarului care-i stimulează interesele de cunoaștere și contribuie la lărgirea câmpului de relații sociale.

Intrarea copilului în școală constituie un moment crucial în viața sa, date fiind „statutul“ și „rolul“ de elev, natura relațiilor cu adulții și cu colegii, noutatea condițiilor de activitate și, mai ales, specificul învățării-act complex care angajează dintr-o nouă perspectivă întreaga sferă a vieții sale psihice, diferențele structure anatomo-fiziologice, toate cunoștințele și deprinderile dobândite anterior. În perspectiva unei bune colaborări între grădiniță și școală este necesară crearea în grădiniță a unor condiții favorizante pentru noi achiziții și progrese în sfera cognitivă, afectivă și psihomotrică a preșcolarilor deoarece vârsta preșcolară este considerată de specialiști ca fiind una dintre cele mai importante perioade psihogenetice, datorită progreselor remarcabile în toate planurile și, în special, în sfera sentimentelor și a personalității copilului.

Evident că nici „inteligenta școlară“, de care depinde în mare măsură succesul la învățătură și care, în concepția lui J.Piaget, desemnează echilibrul dinamic dintre asimilarea cerințelor școlare și acomodarea la acestea, nu poate fi structurată ca atare înainte de intrarea copilului în clasa I.

Ca un scop final important al învățământului preșcolar, pregătirea copilului pentru startul școlar este unanim acceptată și promovată în toate sistemele de învățământ dezvoltate și se află într-un accelerat proces de modernizare. În ceea ce privește însă conținutul propriu-zis al pregăririi respective și modalitățile de realizare a acesteia, se constată mari deosebiri și se poartă vîi discuții bazate pe argument ce țin nu numai de vârsta la care începe școlarizarea, ci și de locul pe care îl ocupă învățământul preșcolar în structura de ansamblu a învățământului, de funcțiile dominante ale grădiniței, de legătura acesteia cu ciclul școlar elementar.

În condițiile societății contemporane și, mai ales în perspectivă, se manifestă tendința de creștere apreciabilă a rolului formativ al grădiniței, funcția pedagogică devenind net preponderentă în raport cu sarcinile de îngrijire, de asistență socială și medicală, de supraveghere, suplinind în parte sarcinile părintilor angajați în activitatea profesională.

Grădinița are rolul de a sistematiza și de a integra cunoștințele, experiențele și influențele dobândite de copii în primii ani de viață, de a lărgi contactele cu lumea exterioară, de a dezvolta capacitatea și modalitățile de receptare și comunicare a informației, de a realiza o serie de obiective ale educației fizice, estetice, etice și afective, de a contribui la socializarea copiilor, la satisfacerea nevoii lor de relații sociale și de activitate.

În cadrul colaborării educator-învățător aceștia trebuie să fixeze obiectivele care vizează pregătirea preșcolarului pentru școală, în vederea dezvoltării vorbirii, cultivării inteligenței, a spiritului de observație, a independenței în gândire și acțiune, stimularea creativității, familiarizarea copiilor cu limbajul matematic, cu limbajul artei și cu limbajul muncii, constituirea premiselor proceselor cognitive, afective și voliționale, dezvoltarea perceptiv-motorie și accentuarea pregătirii pentru scris citit, dezvoltarea deprinderilor de integrare în colectivitate, de adaptare la mediul social și înconjurător.

Educația preșcolară este considerată tot mai frecvent ca o treaptă distinctă și necesară a procesului de învățământ, dar și parte integrantă a structurilor educative globale, ca prima fază a educației permanente, astfel învățământul preșcolar își reevaluează obiectivele, conținutul și tehnologia didactică în perspectiva noii concepții.

În perspectiva pregătirii preșcolarului pentru școală trebuie avută în vedere eficientizarea procesului de învățare prin pregătirea terenului psihologic pe care se grefează cunoștințele și modul cum este acesta pregătit.

Investigațiile științifice întreprinse pe copiii din grădiniță și din clasa I, susținute și de experiența cadrelor didactice – educatoare și învățători – impun concluzia că în momentul intrării în școală, copilul de 6-7 ani trebuie să aibă o serie de însușiri psihofiziologice structurate în ceea ce se numește „capacitatea complexă de învățare“, „maturitate școlară“, „starea de pregătire pentru școală“, echilibru care nu se poate realiza fără o bună colaborare între grădiniță și școală.

Pregătirea copiilor din grădiniță în vederea integrării cu succes în clasa I necesită o muncă stăruitoare din partea educatoarelor, deoarece acestea trebuie să insiste mai mult asupra unor procedee care pregătesc copilul pentru școală.

Ponderea activității din grădiniță cade pe latura formativă, pe exersarea proceselor psihice de cunoaștere pentru a realiza procesul optim de integrare școlară sau maturitatea școlară. Ea trebuie înțeleasă prin funcția mixtă pe care o îndeplinește, concomitent, ea îl tratează pe copil atât ca preșcolar, cât și școlar începător.

Grădiniței îi rămâne în special rolul de pregătire a copilului pentru mânuirea cuvântului scris, oferirea tuturor copiilor a unui mediu de informație – educație, egalizarea șanselor tuturor copiilor și prevenirea unui potențial eșec școlar.

Referindu-mă strict la grupa pregătitoare curriculum –ul elaborat în grădiniță trebuie să răspundă la necesitățile educaționale actuale, astfel încât copiii acestei grupe să nu trăiască nicio clipă sentimentul că li se cere să repete activitățile parcuse la grupa mare.

Actual, relația educator - copil are sensuri noi, este o relație de colaborare, datorită aspectelor ei de conducere democratică și flexibilității în luarea deciziilor. Nu numai copilul învață și se dezvoltă sub influența educatorului, ci acesta se formează și se transformă prin relație educativă. Rezolvarea fiecărei probleme educative adaugă competențe noi cadrului didactic.

Numai un cadru didactic de tip reflexiv, creator și dinamic, care acceptă schimbarea în raport cu fiecare generație, va găsi răspuns la noile întrebări. Părinții, copiii și comunitățile se influențează puternic unii pe alții. Mediul în care trăiesc părinții poate sprijini sau devia viețile lor, poate determina unele dintre valorile lor, poate să se comporte ca o sursă de forță și siguranță sau ca o relație a dezvoltării.

Bibliografie:

- AGABRIAN, Mircea, *Școala, familia, comunitatea*. Didactica Universitaria, 2007.
- CLAFF, Godfrey, *Parteneriat școală – familie – comunitate. Ghidul cadrului didactic*, Program PHARE - Acces la educație pentru grupuri dezavantajate, 2006.
- ANTONESEI, Liviu, *Polis și Paideia. Șapte studii despre educație, cultură și politici educative*, Polirom, Iași, 2000.
- Dewey,J. , *Trei scrieri despre educație*, E.D.P.,București,1977.
- Lock, J., *Câteva cunoștințe asupra educației*, E.D.P., București, 1971.
- Dima, Silvia, *Cei șapte ani de acasă*, E.D.P.,București, 1995.

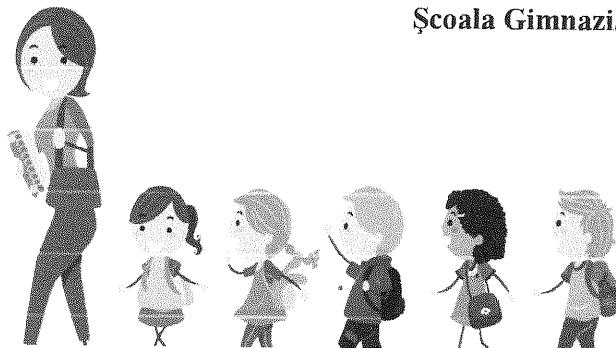

„CARAVANA PRIETENIEI“

PARTENERIAT EDUCATIONAL ȘCOALĂ-GRĂDINIȚĂ

Prof. învățământ primar Robitu Anamaria

Școala Gimnazială „Mihu Dragomir“ Brăila

INFORMAȚII DESPRE PROIECT

- ✓ *Domeniul în care se încadrează proiectul:* educație pentru cultură și artă;
- ✓ *Număr participanți:* 123 elevi și 5 cadre didactice;
- ✓ *Perioada desfășurării proiectului:* noiembrie-iunie 2018
- ✓ *Bugetul proiectului:* autofinanțare.

REZUMATUL PROIECTULUI/ DESCRIERE

În activitățile proiectului vor fi implicați 78 elevi de clasa a IV-a și 45 preșcolari, 5 cadre didactice.

- ✓ *Beneficiari direcți:* copiii și părinții, cadrele didactice de la Școala Gimnazială „Mihu Dragomir“ și Grădinița cu program prelungit nr.56 „Negruț“.
- ✓ *Beneficiari indirecți:* comunitatea locală, instituțiile partenere;
- ✓ *Activități propuse:*
 - „Să fim prieteni!“-promovarea și popularizarea proiectului;
 - „Sărbătorim nașterea Domnului Iisus și eu și tu“;
 - „Ne pregătim să întâmpinăm Paștele“
 - „Culturile copilăriei“

PREZENTAREA PROIECTULUI

ARGUMENT

În ideea de a obișnui copiii să trăiască în relație cu cei din jur, să-și dezvolte stări afective pozitive, să manifeste prietenie, armonie, ne-am propus să lărgim sfera noastră de prietenie prin încheierea unui parteneriat educațional între preșcolarii din grădiniță „Negruț“ și elevii din clasa a IV-a de la Școala Gimnazială „Mihu Dragomir“ . Astfel, în cadrul acestui parteneriat dorim să facem cunoscute cât mai multe lucruri despre noi și copii, să legăm prietenii, să facem schimb de experiență și de idei, să cunoaștem aspecte din viața copiilor.

Prin vizitele reciproce dintre grădiniță și școală, dorim să formăm o punte de legătură între aceste instituții, iar preșcolarii și elevii să înțeleagă prietenia, normele de conviețuire socială, precum și necesitatea adaptării comportamentului propriu la cerințele grupului cu care vin în contact.

Consider că, prin prisma acestui parteneriat, preșcolarii vor deduce singuri că școala este un loc în care nu trebuie să vină cu emoții sau frică, ci unul atractiv, ce le deschide porțile către o lume fascinantă, o lume a cunoașterii, dar în care vor regăsi – la alte standarde – jocuri ale copilăriei, activități îndrăgite, eroi fascinați.

OBIECTIVE GENERALE:

- Realizarea unor legături nonformale și deschise între grădiniță și școală.
- Formarea unei atitudini corecte a preșcolarilor față de școală.
- Pregătirea familiei pentru viitoarea școlarizare a copilului lor.

OBIECTIVE SPECIFICE:

A. Privind preșcolarii:

- O1. Dezvoltarea abilităților de comunicare;
- O2. Intelegerea noțiunii de școală;
- O3. Familiarizarea cu clasa și obiectele școlarului;
- O4. Stabilirea de relații de prietenie;

B. Privind școlarii:

- O5. Aplicarea cunoștințelor de educație civică, literatură și manifestarea abilităților artistice;
- O6. Realizarea de lucrări artistico-plastice comune cu preșcolarii, exprimând față de aceștia înțelegere și considerație, dorința de întrajutorare.

C. Privind cadrele didactice:

- O7. Dezvoltarea abilităților de a realiza un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul instructiv-educativ.

D. Privind familia:

- O8. Conștientizarea rolului ei în susținerea pozitivă a copiilor pentru viitorul lor statut de elevi.
- O9. Familiarizarea părinților cu problematica școlară.

DESCRIEREA GRUPULUI ȚINTĂ :

Proiectul se adresează preșcolarilor și școlarilor clasei a IV-a, cadrelor didactice și părinților doritori să susțină aplicarea proiectului.

ETAPELE PROIECTULUI

NR. CRT.	TEMA ACTIVITĂȚII/ CONȚINUTURI	DATA LOCUL DE DESFĂȘURARE
1.	<p>„Să ne cunoaștem!“</p> <ul style="list-style-type: none"> * Întocmirea proiectului educațional; * Discuții cu partenerii implicați în proiect cu privire la modalitatea de organizare și de realizare a activităților; * Realizarea și expunerea afișului proiectului; * Ateliere de lucru în echipă (școlari și preșcolari)- realizarea de lucrări artistico-plastice și măști ; 	noiembrie 2018 Grădinița „Negruț“
2.	<p>„Sărbătorim nașterea Domnului Iisus și eu și tu“</p> <ul style="list-style-type: none"> * Intonarea de colinde de către școlari și preșcolari; * Cunoașterea obiceiurilor de Crăciun de către cei mici-prezentare PPT; 	decembrie 2018 Sc., „Mihu Dragomir“
3.	<p>„Ne pregătim să întâmpinăm Paștele!“</p> <ul style="list-style-type: none"> * Ateliere de lucru în echipă (școlari și preșcolari) -realizarea de lucrări artistico-plastice (felicitări) -Încondeierea ouăelor de Paști; 	aprilie 2019 Grădinița „Negruț“
4.	<p>„Culorile copilăriei“</p> <ul style="list-style-type: none"> * 1 iunie –prezentare PPT * Recitarea de către preșcolari și școlari a unor poezioare despre copilărie * Creare de versuri pe tema copilăriei; *Realizarea unor desene pe asfalt; *Premierea copiilor(diplome); 	iunie 2019 Sc., „Mihu Dragomir“

DESCRIEREA REZULTATELOR AȘTEPTATE CA URMARE A IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI :

✓ PRIVIND PREȘCOLARII ȘI ȘCOLARII

- Preșcolarii și școlarii își vor îmbunătăți performanțele școlare din cadrul domeniului Limbă și comunicare prin îmbogățirea culturii literare și stimularea interesului pentru poezie;
- Realizarea unor prietenii între preșcolari și școlarii claselor a IV-a;

✓ PRIVIND PĂRINȚII

- Părinții vor deveni mai încrezători în capacitatea grădiniței și școlii de a furniza servicii educative de calitate.

✓ PRIVIND GRĂDINIȚA ȘI ȘCOALA

- Implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate;
- Dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între cadre didactice și între colectivele de copii pe care îi îndrumă .

PREZENTAREA MODALITĂȚII DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE A REZULTATELOR PROIECTULUI

- Aprecieri generale;
- Realizarea unui panou destinat proiectului „Prietenia –un dar de preț“ cu fotografii din timpul activităților;
- Materiale audio – video;
- Albulme.

ACTIVITĂȚI DE PROMOVARE/ MEDIATIZARE :

- flyere, pliante, afișe, diplome, expoziții foto.

CARACTERIZAREA ȘI INTERPRETAREA ASPECTELOR FIZICE ȘI PSIHOSOCIALE SPECIFICE PREȘCOLARULUI

Prof. învățământ primar **Preda Chira**

Prof. învățământ primar **Manea Clara**

Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu“ Brăila

Grădinița este instituția de învățământ preșcolar, destinată copiilor între 3 – 6/7 ani. Originile grădiniței de copii se găsesc în operele lui Pestalozzi, dar adevăratul lui inițiator a fost Friederich Froebel, care le-a și dat denumirea de „Kindergarten“, acesta concepând și jocuri și material didactic specific.

De-a lungul timpului, mulți pedagogi au contribuit la dezvoltarea practicilor educaționale, având ca subiect copilul preșcolar, dezvoltarea și devenirea sa.

Suntem contemporani cu schimbările profunde înregistrate atât pe plan mondial, cât și în țara noastră și totul confirmă că acestea vor continua într-un ritm tot mai accelerat. Reacția grădiniței, ca instituție de educație, formare și orientare, la mobilitatea socială și economică, trebuie să fie de adaptare a conținutului, structurii și funcțiilor sale, de creare de premise favorabile pentru preșcolari, care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme.

Grădinița este primul factor instituționalizat de socializare unde copilul se integrează treptat spre învățarea dirijată. Îl pregătește pentru pasul următor, asigurând trecerea de la activitatea predominant ludică la cea de învățare.

Grădinița trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ, prin stimularea intelectuală a copiilor, a aptitudinilor, a atitudinilor și a trăsăturilor lor de personalitate. Instituțiile de învățământ preșcolar le asigură copiilor condițiile necesare pentru dezvoltare în concordanță cu nevoile individuale. Grădinița este un important mediu de socializare, îi ajută pe copii să interacționeze cu alți copii, dar și cu adulți. Le oferă un mediu primitor, adecvat învățării, le oferă suport pentru valorificarea potențialului fizic și psihic al fiecărui. De asemenea, grădinița sprijină copilul în interacțiunea cu mediul, favorizează descoperirea de către fiecare copil a propriei identități și îi formează o imagine de sine pozitivă.

A-l sprijini pe copilul preșcolar pentru a se integra în sistemul școlar nu este un lucru ușor. Modelarea copilului spre viitorul efort intelectual cere mult tact, răbdare, mobilizare, căutare și cooperare, reunind și aplicând armonios cele mai atractive metode didactice într-o unitate de cerințe. Prin profesioniștii săi, grădinița are rolul de a promova și stimula dezvoltarea intelectuală, afectivă, socială și fizică a fiecărui copil în parte și are în vedere următoarele finalități ale educației timpurii:

Dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității copilului, în funcție de ritmul propriu și de trebuințele sale, sprijinind formarea autonomă și creativă a acestuia;

Dezvoltarea capacitații de a interacționa cu alți copii, cu adulți și cu mediul pentru a dobândi cunoștințe, deprinderi, atitudini și conduite noi. Încurajarea explorării, exercițiului, încercărilor și experimentărilor, ca experiențe autonome de învățare;

Descoperirea, de către fiecare copil, a propriei identități, a autonomiei și dezvoltarea unei imagini de sine pozitivă;

Sprjinirea copilului în achiziționarea de cunoștințe, capacitați, deprinderi și atitudini necesare acestuia la intrarea în școală și pe tot parcursul vieții. (*** - “Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, 2008)

Pentru a atinge aceste finalități, se impune diversificarea strategiilor de predare – învățare – evaluare cu accent deosebit pe:

Metode activ – participative care încurajează plasarea copilului în situația de a explora și de a deveni independent. Situațiile de învățare, activitățile și interacțiunile adultului cu copilul corespund diferențelor individuale în ceea ce privește interesele, abilitățile și capacitațile copilului. Copiii au diferite niveluri și ritmuri de dezvoltare și învățare precum și stiluri diferite de învățare. Aceste diferențe trebuie luate în considerare în proiectarea activităților. Acestea trebuie să dezvolte la copil stima de sine și un sentiment pozitiv față de învățare. În același timp, procesul de transmitere de cunoștințe ia în considerare experiența de viață și experiența de învățare a copilului, pentru a adapta corespunzător sarcinile de învățare.

Jocul – reprezintă forma fundamentală de activitate în copilaria timpurie și forma de învățare cu importanță decisivă pentru dezvoltarea și educația copilului. Jocul este forma cea mai naturală de învățare și, în același timp, de exprimare a conținutului psihic al fiecărui. Elemente caracteristice jocului copilului pot fi informații prețioase pe care le poate utiliza adultul în activitățile de învățare.

Evaluarea - are rolul de a urmări progresul copilului în raport cu el însuși și mai puțin

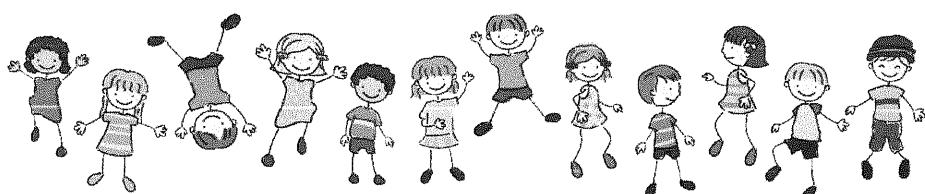
raportarea la normele relative de grup. Progresul copilului este monitorizat cu atenție, înregistrat, comunicat și discutat periodic cu părinții. O evaluare eficientă este bazată pe observare sistematică în timpul diferitelor moment ale programului zilnic, pe dialogul cu părinții, analiza portofoliului copilului.

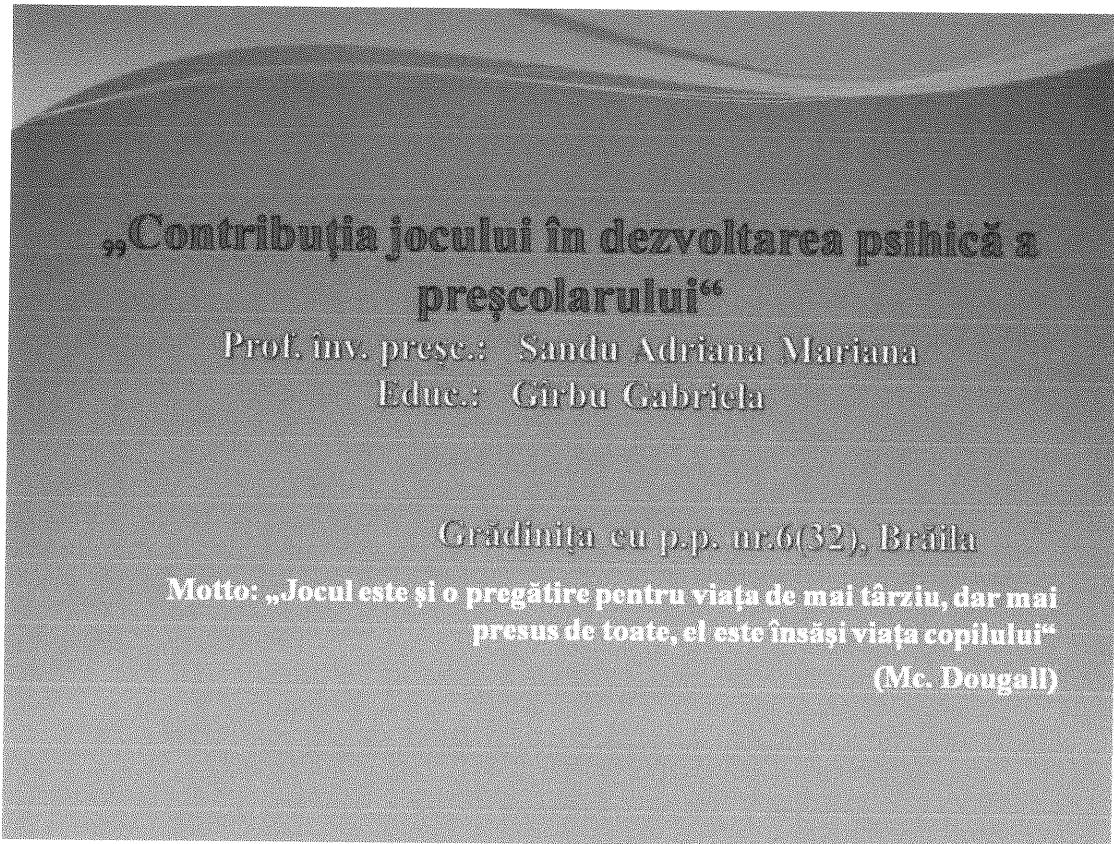
Curriculumul aplicat în grădiniță promovează conceptul de *dezvoltare globală* a copilului. Perspectiva dezvoltării globale accentuează importanța domeniilor de dezvoltare, în contextul în care, în societatea de azi, pregătirea copilului pentru școală și pentru viață trebuie să aibă în vedere nu doar competențele academice, ci și capacitatele, deprinderile, atitudinile ce țin de dezvoltarea socio-emotională (a trăi și a lucra împreună sau alături de alții, a gestiona emoții, a accepta diversitatea, toleranța etc.), dezvoltarea cognitivă (abordarea unor situații problematice, gândirea divergentă, stabilirea de relații cauzale, asocieri, corelații), dezvoltarea fizică (motricitate, sănătate, alimentație sănătoasă).

Pentru atingerea finalităților educației timpurii este important să-și alăture eforturile toți factorii educaționali responsabili de devenirea copiilor – școală, grădiniță, familie.

Bibliografie:

1. ALBU G., *Comunicarea interpersonală*, Editura Institutul European, Iași, 2007.
2. BABAN A., *Consiliere educațională – Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Asociația de Științe Cognitive din România ASCR, 2009.
3. DIMITRIU TIRON E., *Consiliere educațională*, Editura Institutul European, Iași.
4. DUMITRU I. Al., *Consiliere psihopedagogică – Baze teoretice și sugestii practice*, Editura Polirom, Iași, 2008.

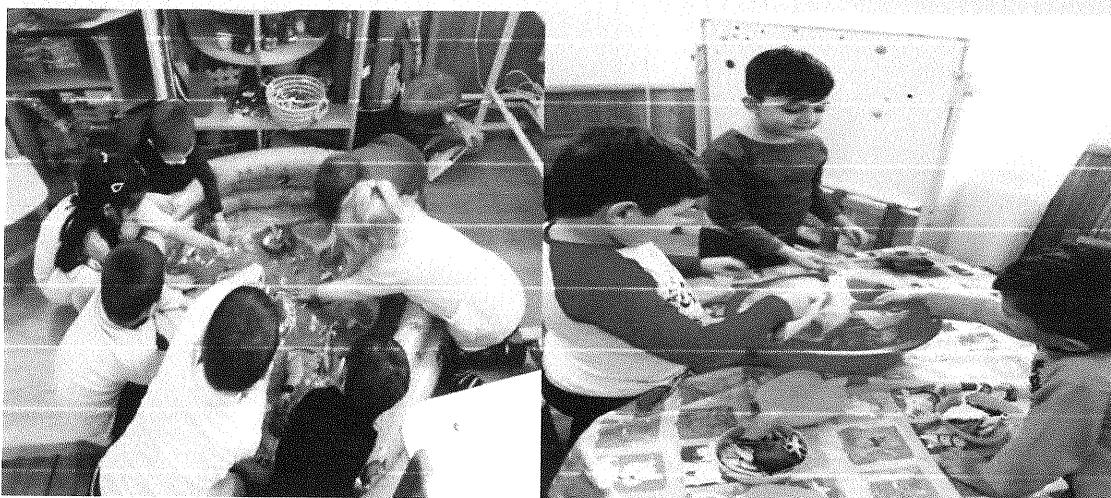

Copilul învață prin imitare, explorare și experiente, iar jocul îi permite practicarea acestora într-o modalitate naturală și în același timp atractivă, ținând viața curiozitatea copilului și dorința acestuia de cunoaștere.

Jocul este activitatea fundamentală a copilului pe care se sprijină atât rutinele cât și tranzițiile și, evident, activitățile de învățare. El influențează întreaga conduită și prefigurează personalitatea în plină formare a acestuia. Așadar, mijloacele principale de realizare a procesului instructiv-educativ la nivel antepreșcolar și preșcolar sunt *jocul* (ca joc liber, dințat sau didactic) și *activitățile de învățare*.

Activitățile tematice (nivel antepreșcolar) sunt: *Jocul* (mijloace de realizare: jocul cu jucăria, joc simbolic, joc senzorial, joc de construcție, joc didactic, joc cu nisip și apă), măsură de modul în care este organizat și conceput mediul educațional. Acesta trebuie să stimuleze copilul, să-l ajute să se orienteze, să-l invite la acțiune. Astfel, dacă este vorba de activități desfășurate în sala de grupă, cadrul didactic va acorda o atenție deosebită organizării spațiului în centre, cum ar fi: *Biblioteca, Colțul căsuței/Joc de rol, Construcții, Știință, Arte, Nisip și apă și altele.*

Organizarea acestor centre se va face ținând cont de resursele materiale, de spațiul și de nivelul de vîrstă al copiilor. În funcție de spațiul disponibil, sectorizarea sălii de grupă poate cuprinde toate centrele sau cel puțin două dintre ele în care cadrul didactic pregătește zilnic „oferta” pentru copii, astfel încât aceștia să aibă posibilitatea să aleagă locul de învățare și joc, în funcție de disponibilitate și nevoi.

Pentru grupele de vârstă cuprinse în intervalul de la naștere la 6 ani, tipurile de activități desfășurate cu copiii vor viza **socializarea copilului** (colaborare, cooperare, negociere, luarea deciziilor în comun etc.), **obtinerea treptată a unei autonomii personale**, precum și **pregătirea pentru viața socială** (parte a acesteia fiind și pregătirea pentru școală).

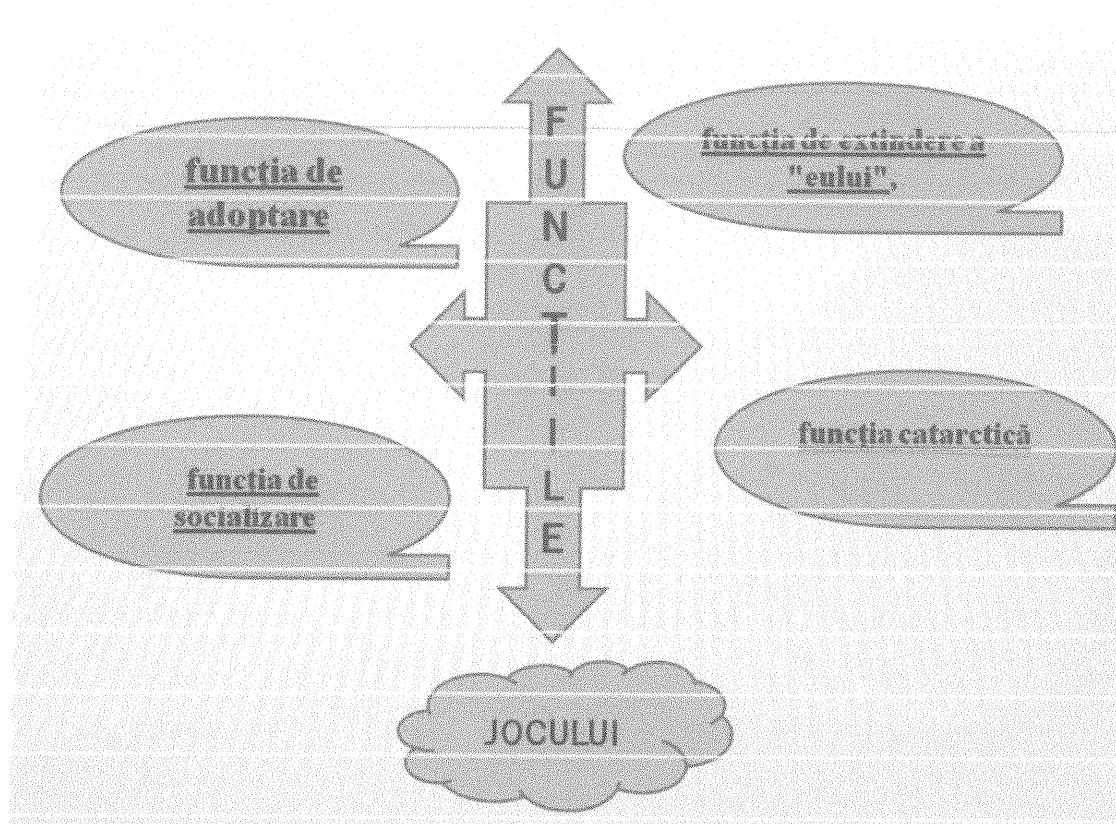
Identificarea de multiple răspunsuri/soluții la întrebări, situații, probleme și provocări.

JOCURILE DE MIȘCARE

ACESTE JOCURI SATISFAC ÎN CEA MAI MARE MĂSURĂ NEVOIA DE MIȘCARE A COPIILOR, BAZÂNDU-SE PE DIFERITE MIȘCĂRI ȘI REGULI. JOCURILE DE MIȘCARE, PRIN CONȚINUTULLOR, SUNT EXTREMDE VARIATE.

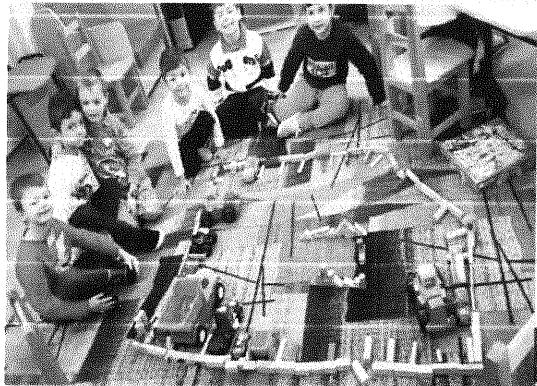
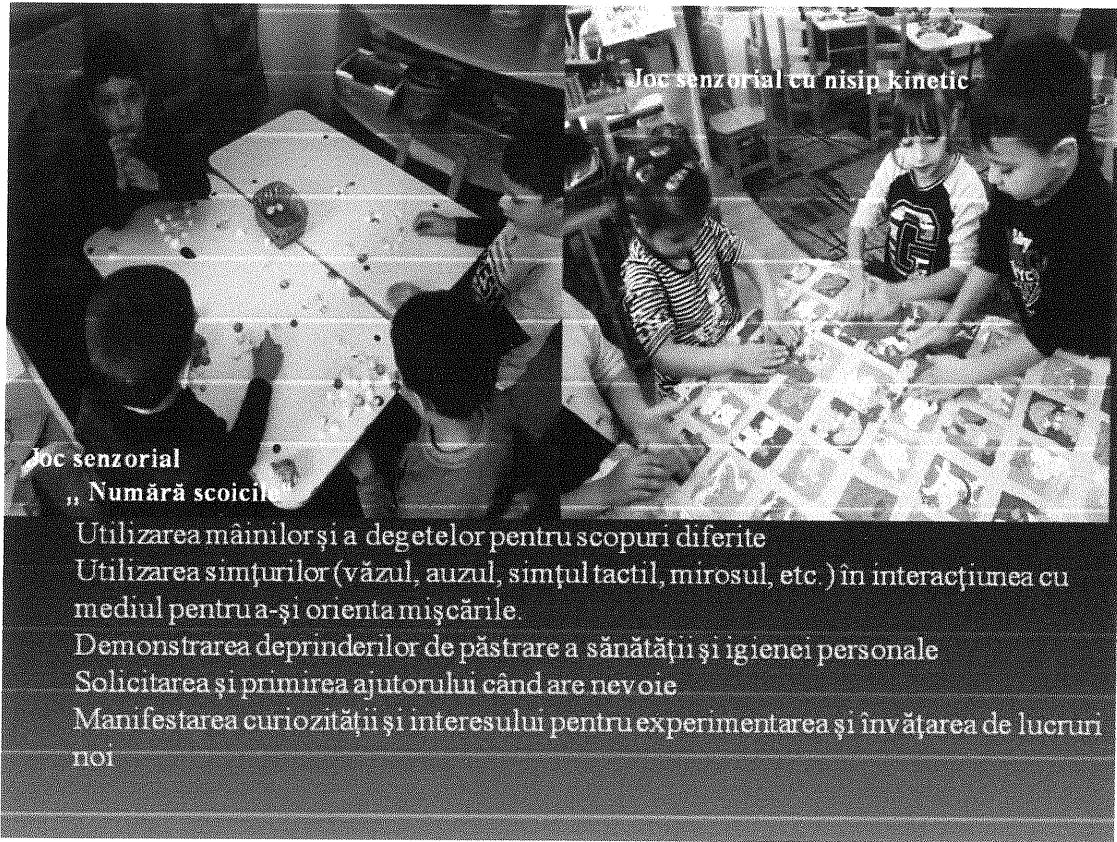

ELEMENTE DE COMPETENȚĂ:
ASCULTAREA ACTIVĂ A UNUI MESAJ
PENTRU ÎNTELEGEREA ȘI RECEPTAREA
LUI (COMUNICARE RECEPTIVĂ)
IDENTIFICAREA ȘI NUMIREA
FORMELOR OBIECTELOR

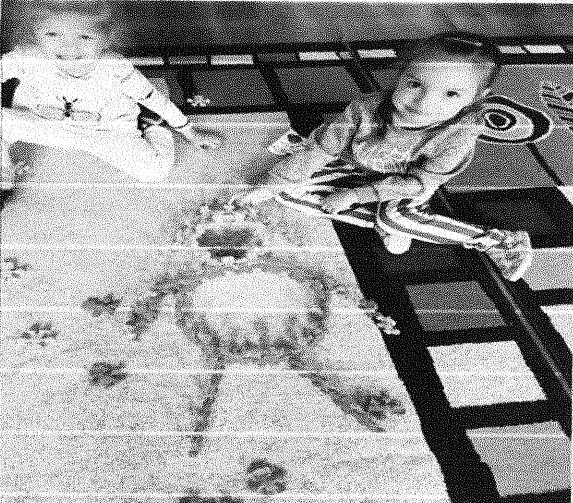

- ❖ Evidențierea caracteristicilor unor obiecte localizate în spațiul înconjurător
- ❖ Manifestarea curiozității și interesului pentru experimentarea și învățarea de lucruri noi

Activitate desfășurată în cadrul scolii

ELEMENTE DE COMPETENȚĂ:
MANIFESTAREA CREATIVITĂȚII ÎN
ACTIVITĂȚILE ZILNICE
INIȚIEREA UNOR INTERACȚIUNI
POZITIVE CU COPII DE VÂRSTĂ
APROPIATĂ

Joc în perechi
„Ce pot construi cu...?”

Manifestarea curiozității și interesului
pentru experimentarea și învățarea de
lucruri noi

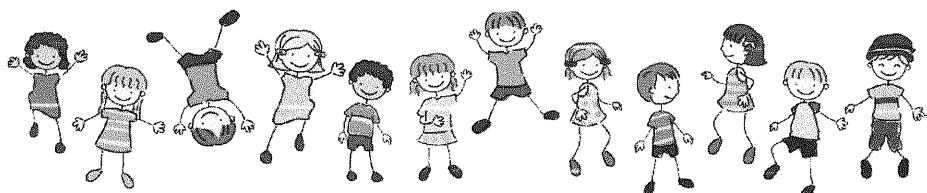
Joc în perechi
„Aceasta sunt eu!”

ELEMENTE DE COMPETENȚĂ:
MANIFESTAREA CURIOZITĂȚII ȘI
INTERESULUI PENTRU
EXPERIMENTAREA ȘI ÎNVĂȚAREA DE
LUCRURI NOI
UTILIZAREA MÂINILOR ȘI A
DEGETELOR PENTRU SCOPURI
DIFERITE

Joc de îndemânare
Adunăm recolta

Inițierea unor interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată
Perceperea și respectarea regulilor; înțelegerea efectelor acestora. Manifestarea curiozității și interesului pentru experimentarea și învățarea de lucruri noi
Observarea și compararea de experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Prof. învățământ primar **Malinchi Mariana**

Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu“ Brăila

ARGUMENT

În cadrul acțiunii de reformare a sistemului de învățământ și reașezarea lui pe baze moderne, se subliniează tot mai mult ideea parteneriatelor educaționale, ce crează oportunități de cooperare, consultare, comunicare, conlucrare în vederea atingerii unui scop comun.

Prin actualul proces de reformă a învățământului, fiecare nivel de școlarizare a copiilor a fost reconsiderat și privit în sine ca o treaptă specifică educației, având ca obiectiv obținerea de performanțe adecvate nevoilor educaționale ale societății omenești.

Un prim pas în realizarea acestui obiectiv îl constituie un debut școlar optim – condiție esențială în prevenirea insuccesului școlar și în asigurarea șanselor egale tuturor copiilor în vederea adaptării lor rapide la regimul școlar.

Integrarea copilului în școală presupune mai întâi formarea unor reprezentări corecte care să le permită preșcolarilor o adaptare afectiv-motivațională la mediul școlar. În acest scop, organizarea unor activități comune (școală-grădiniță) ce vizează familiarizarea copiilor cu munca școlarilor, cu relațiile ce se stabilesc între învățător și elevi, elevi-elevi, ar face ca reprezentările copiilor despre școală să fie mai clare, mai coerente și mai apropiate de realitate, acest lucru conducând la un debut școlar optim.

Din acest motiv am considerat că un parteneriat școală-grădiniță, prin intermediul căruia să surprindem toate aceste aspecte, să le înțelegem și apoi să le sintetizăm într-o strategie, ar permite egalizarea șanselor școlarilor și integrarea optimă a copiilor în clasa pregătitoare.

SCOP

- ❖ găsirea unor modalități viabile de colaborare între educatoare și învățătoare pentru integrarea școlară a copiilor;
- ❖ pregătirea părinților pentru integrarea copiilor în activitatea școlară.

OBIECTIVE

- Familiarizarea copiilor de la grădiniță cu mediul școlar.
- Realizarea unei concordanțe între imaginea copiilor despre școală și realitatea școlară în scopul unui debut școlar optim
- Derularea unor activități practice care să le dezvolte spiritul de echipă, creativitatea și imaginația.
- Realizarea unor activități recreative care să-i ajute să se cunoască mai bine, să aibă mai multă încredere în ei și în ceilalți.

PĂRTI IMPLICATE

- Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu“ Brăila
- Grădinița „Sf. Nicolae“

RESURSE

- UMANE - copii, cadre didactice, părinți;
- MATERIALE - spațiile de învățământ; albume foto din activitățile derulate, aparat foto, cameră video;
- FINANCIARE - se vor constitui din sponsorizări și contribuția cadrelor didactice.

IMAPACTUL PROIECTULUI ASUPRA RESURSELOR UMANE

- Educatoarele și învățătorii au posibilitatea să-și valorifice experiența acumulată la clasă, să-și largescă sfera preocupărilor în ceea ce privește reușita succesului școlar al copiilor.
- Copiii se familiarizează cu activitatea școlară.
- Părinții sunt informați cu cerințele școlii.

DURATA

septembrie – iunie

PROGRAMUL ACTIVITĂILOR

Denumirea activității	Data	Concretizare	Locul desfășurării
Să ne cunoaștem!	Sept.	- întâlnirea cadrelor didactice pentru stabilirea programului de activități - confectionarea unor pliante pentru prezentarea ofertei educaționale pentru anul școlar viitor	școală
Școala – fereastră spre viitor	Oct.	- vizitarea școlii, a sălii de clasă și a sălii de festivități de către preșcolari - invitație la teatrul de păpuși în sala de festivități a școlii	școală
Întâlnirea cu părinții	Nov.	- întâlnirea cu părinții viitorilor școlari pentru prezentarea ofertei educaționale	grădiniță
În aşteptarea lui Moș Crăciun	Dec.	- confectionare de felicitări, ornamente pentru Pomul de Crăciun, picturi și organizare de expoziții - activitate cultural-artistică prilejuită de apropierea sărbătorilor de iarnă - realizarea unui album foto cu aspecte din activitățile	școală grădiniță
Lui Eminescu	Ian.	- șezătoare literară – Mihai Eminescu	școală

		- realizarea panoului cu tema „M. Eminescu-poet national”	
Vine, vine primăvara!	Febr.	<ul style="list-style-type: none"> - expoziții de desene și colaje având ca temă primăvara - interpretare de cântece dedicate anotimpului primăvara - realizarea panoului cu tema „Primăvara” 	grădiniță
Martie – mărțișor	Mart	<ul style="list-style-type: none"> - confeționarea de mărțișoare și felicitări pentru 1 Martie și 8 Martie – activitate în perechi: școlar-preșcolar - expoziție de desene și lucrări practice ale elevilor 	grădiniță
Paștele- mare sărbătoare	Apr.	<ul style="list-style-type: none"> - activitate comună părinți-copii: încondeierea ouălor și organizarea unei expoziții cu vânzare - moment artistic - poezii și cântece prezentate de copii 	școală
Să circulăm corect!	Mai	<ul style="list-style-type: none"> - concurs pe teme de circulație între școlari și preșcolari - înmânarea de diplome 	Parcul Monument
Copilărie fericită	Iunie	<ul style="list-style-type: none"> - drumetie la Grădina Zoologică - concurs de desene pe asfalt 	Grădina Zoologică

IMPLEMENTAREA PROIECTULUI

În prima etapă se face o întâlnire a participanților (învățătoare, educatoare) pentru stabilirea calendarului de activități.

Activitățile se desfășoară lunar, conform programului, în parteneriat cu grădinița. Se vor realiza activități care să implice atât preșcolarii cât și școlarii, dar și părinții acestora.

MONITORIZAREA SI EVALUAREA PROIECTULUI

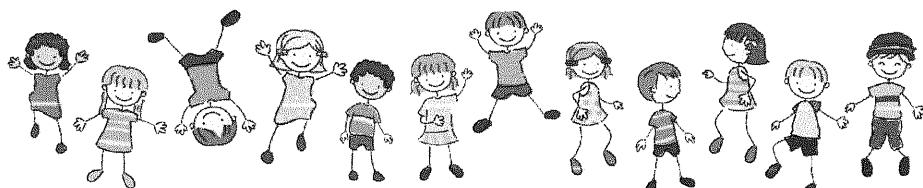
Înregistrarea video și foto, expoziție cu lucrări, realizarea de albume cu fotografii.

DISEMINAREA PROIECTULUI

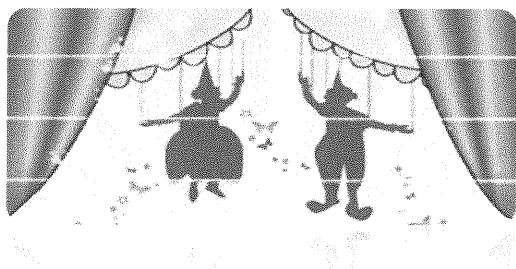
Expunerî în cadrul comisiei metodice a învățătorilor, în cadrul consiliului profesoral al școlii și în cadrul grădinițelor.

FINALIZAREA PROIECTULUI

Rezultatele se vor consemna în jurnalul proiectului.

**PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
ȘCOALĂ-GRĂDINIȚĂ
„ACTORI MARI, ACTORI MICI-TEATRU
PENTRU ȘCOLĂREI ȘI PICI“**

prof. înv. primar **Tulumis Violeta**
Școala Gimnazială „Mihu Dragomir“

prof. înv. preșcolar **Pațelea Violeta Cătălina**
Grădiniță cu p.p nr. 56 „Negruț“

INFORMAȚII DESPRE PROIECT

- ✓ **Domeniul în care se încadrează proiectul:** educație pentru cultură și artă;
- ✓ **Număr participanți:** 77 elevi și 5 cadre didactice;
- ✓ **Perioada desfășurării proiectului:** februarie-iunie 2018;
- ✓ **Bugetul proiectului:** autofinanțare.

REZUMATUL PROIECTULUI

În activitățile proiectului au fost implicați 27 elevi de clasa a II-a și 50 preșcolari, 5 cadre didactice.

- ✓ **Beneficiari direcți:** copiii și părinții, cadrele didactice;
- ✓ **Beneficiari indirecți:** comunitatea locală, instituțiile partenere;
- ✓ **Activități propuse:**
 - „Să ne cunoaștem!“-promovarea și popularizarea proiectului;
 - „Ne pregătim de reprezentație!“;
 - „Poftiți la teatru!“-spectacol interactiv;
 - „Sus cortina, pentru toți copiii!“-carnavalul personajelor din povești.

PREZENTAREA PROIECTULUI

Recunoscând importanța teatrului, Școala Gimnazială „Mihu Dragomir“ și Grădiniță cu Program Prelungit „Negruț“ au convenit să colaboreze într-un parteneriat activ pe multiple planuri de interes, în domeniul artei.

Fiind una dintre cele mai complexe arte, teatrul vizează trei aspecte ale personalității celor mici: social, individual și lingvistic, producând copiilor bucurie, plăcere, deschidere, confort. Dacă audierea și vizionarea unei povești îi pune pe copii într-o poziție oarecum

pasivă, teatrul îi determină să se implice total, fizic, intelectual și afectiv. Cu ajutorul personajelor interpretate reușesc să se cunoască pe ei însiși mai bine, să se dezvolte emoțional, social și creativ.

Proiectul a oferit participanților școlari și preșcolari un schimb de experiență deosebit privitor la modul de prezentare al pieselor de teatru, la socializarea între membrii diferitelor colective de copii .

Activitățile desfășurate într-o atmosferă relaxantă au creat o imagine pozitivă a școlii în ochii preșcolarilor.

OBIECTIVE GENERALE:

- Cultivarea, susținerea și valorificarea potențialului artistic al copiilor;
- Formarea personalității prin descoperire, autocunoaștere și interrelaționare umană;
- Familiarizarea preșcolarilor cu sala de clasă, cu ambientul, cu cadrele didactice ale școlii, în scopul integrării lor cu succes în viața de școlar.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- Valorificarea talentului și a aptitudinilor artistice ale copiilor;
- Dezvoltarea capacitatei de a comunica prin intermediul artei;
- Educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter;
- Dezvoltarea sentimentului de autoafirmare în spațiul competițional și de cooperare cu membrii grupului;
- Promovarea prieteniei și cooperării între copii prin realizarea de activități educative între membrii instituțiilor partenere;
- Formarea unei reprezentări corecte despre școală și despre activitatea de tip școlar.

DESCRIEREA GRUPULUI ȚINTĂ :

Proiectul s-a adresat preșcolarilor și școlarilor clasei a II-a, cadrelor didactice și părinților doritori să susțină aplicarea proiectului.

ETAPELE PROIECTULUI

NR. CRT.	TEMA ACTIVITĂȚII/ CONȚINUTURI	DATA, LOCUL DE DESFĂȘURARE
1.	„Să ne cunoaștem!”	februarie 2018 Grădinița „Negruț“
	* Întocmirea proiectului educațional;	
	* Discuții cu partenerii implicați în proiect cu privire la modalitatea de organizare și de realizare a activităților;	
	* Realizarea și expunerea afișului proiectului.	

2.	<p><i>„Ne pregătim de reprezentăție!“</i></p> <p>* Școlarii au citit / vizionat / audiat piese de teatru pentru copii. S-au aplicat exerciții – joc de mimică, gestică, dicție, de redare a unor sentimente, exerciții de memorare și recitare expresivă;</p> <p>* Casting- stabilirea participanților și distribuirea rolurilor (s-a ținut cont de calitățile interpretative ale copiilor, de preferințele acestora);</p> <p>* Elevii au citit și memorat rolul repartizat;</p> <p>* Confectionarea recuzitei -crearea și realizarea scenei, decorului, a costumelor, precum și alegerea coloanei sonore adecvate piesei.</p>	<i>martie 2018 Sc., „Mihu Dragomir“</i>
3.	<p><i>„Poftiți la teatru!“-spectacol interactiv;</i></p> <p>*Elevii clasei a II-a au prezentat piesa de teatru,,Ursul păcălit de vulpe”-comedie pentru copii, inspirată din opera marelui povestitor Ion Creangă;</p> <p>*Preșcolarii și școlarii au învățat după auz cântecul „Ursul păcălit de vulpe“;</p> <p>Interpretarea cântecului s-a realizat folosind procedee diferite: cu solist și cor, dialog între grupe, cu acompaniament de jucării muzicale, cu acompaniamentul unui instrument, cu mișcări sugerate de text.</p> <p>*Ateliere de lucru în echipă (școlari și preșcolari)-realizarea de lucrări artistico-plastice și măști cu tema,,Personajul preferat”.</p>	<i>aprilie 2018 Grădinița „Negruț“</i>
4.	<p><i>„Sus cortina, pentru toți copiii!“-carnavalul personajelor din povesti.</i></p> <p>*Memorarea rolurilor ce vor fi interpretate;</p> <p>*Pregătirea costumațiilor pentru carnaval;</p> <p>*Concurs de ghicitori,,Recunoaște personajul!“;</p> <p>*Atât școlarii, cât și preșcolarii au recitat o poezie sau au interpretat un monolog-prezentând un personaj literar îndrăgit .</p> <p>* Premierea tuturor copiilor pentru participare la activitățile din proiect.</p>	<i>iunie 2018 Sc., „Mihu Dragomir“</i>

DESCRIEREA REZULTATELOR CA URMARE A IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI :

✓ PRIVIND PREȘCOLARII ȘI ȘCOLARII

- Preșcolarii și școlarii și-au îmbunătățit performanțele școlare din cadrul domeniului Limbă și comunicare prin îmbogățirea culturii literare și stimularea interesului pentru povești;
- De asemenea, copiii au putut să se exprime liber și creator interpretând personaje din povești.

✓ PRIVIND PĂRINȚII

- Părinții au devenit mai încrezători în capacitatea grădiniței și școlii de a furniza servicii educative de calitate.

✓ PRIVIND GRĂDINIȚA ȘI ȘCOALA

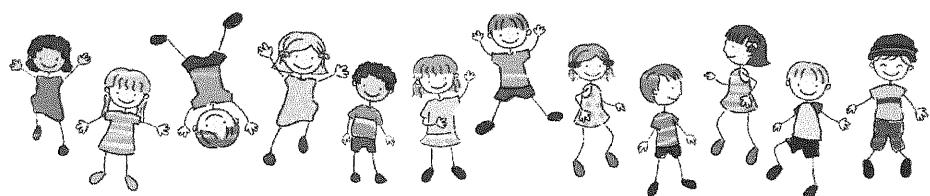
- Implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate;
- Dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între cadre didactice și între colectivele de copii pe care îi îndrumă .

PREZENTAREA MODALITĂȚII DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE A REZULTATELOR PROIECTULUI

- Aprecieri generale;
- Realizarea unui panou destinat proiectului “Actori mari, actori mici-teatru pentru școlărei și pici” cu fotografii din timpul pieselor de teatru;
- Materiale audio – video;
- Alبume.

ACTIVITĂȚI DE PROMOVARE/ MEDIATIZARE:

- Flyere, pliante și afișe;
- Diplome;
- Expoziții de fotografii, înregistrări video.

PARTICULARITĂȚI PSIHICE ȘI MORFOFUNCȚIONALE ALE COPIILOR CU DEFICIENȚE DE COMUNICARE

Prof. învățământ primar Clas Veronica
Liceul de Arte „Hariclea Darclée“

Retardul de limbaj este un blocaj al ritmului evoluției, care se abate de la normal.

Poate fi considerat ca având întârziere în apariția și dezvoltarea limbajului copilului care până la vîrstă de trei ani folosește un număr redus de cuvinte, pe care le pronunță alterat și care nu poate forma propoziții simple, deși are auzul bun și organele fono-articulatorii normal dezvoltate.

Există o paletă întreagă de factori care duc la inabilitate verbală: factori neurogeni, somatogeni, psihogeni, constituționali. Astfel prima categorie de factori acționează în perioada peri și postnatală, determinând micro sau macrolezioni sechelare cerebrale, care întârzie mielinizarea zonelor motorii sau de recepție ce participă la actul vorbirii. De asemenea, bolile cronice cu evoluție îndelungată, bolile infecțioase care se succed la scurt timp determină o întârziere globală a dezvoltării somato-neuropsihice. O altă cauză a inabilității verbale –un mediu nestimulativ de vorbire (abandon, părinți cu dificultăți de vorbire). Dar și cealaltă extremă constituie un factor nevrozant-atitudini brutale, exigențe exagerate, atitudini care diminuează dorința de comunicare a copilului. Astfel de blocaje sunt mai frecvente la băieți. Cauzele? Ereditatea pe linie paternă.

O anamneză poate pune în evidență o întârziere în evoluția motricității generale (statica corpului și a trunchiului, mersul), dar și stagnarea în evoluție sub aspect fonoarticular.

Examenul vorbirii indică o mare variabilitate de manifestări : fonetice (vocalele sunt prezente, consoanele dificile sunt omise sau înlocuite, grupurile consonantice sunt înlocuite cu o consoană mai ușor de pronunțat, diftongii sunt reduși la o vocală), semantice (cuvintele apar după doi ani sau doi ani și jumătate, vocabularul cuprinde în jur de 20-30 de cuvinte).

Privind structura gramaticală, copiii nu pot formula propoziții. Adesea cuvântul are rol de propoziție sau folosesc propoziții în care lipsesc pronumele și liantele gramaticale.

Nedezvoltarea limbajului se prelungeste până la intrarea în școală manifestându-se prin:

- nediferențierea sunetelor în cadrul cuvintelor;
- nesurprinderea unității fonetice și grafice a sunetelor și literelor, a cuvintelor;
- dificultăți în trecerea din vocabularul pasiv în cel active;
- necunoașterea semnificației multiple pe care o au cuvintele;

- folosirea incorectă a singularului și pluralului;
- folosirea excesivă a substantivelor și verbelor în povestire;
- sărăcia adjecтивelor și adverbelor în vorbire;
- greutăți în asimilarea formelor flexionare ale pronumeleui;
- folosirea inadecvată sau omisarea legăturilor gramaticale;
- repetițiile supărătoare;
- capacitatea redusă de formulare a propozițiilor, frazele au lungime redusă, lipsește subordonata;

Examenul neurologic evidențiază un deficit motor care afectează mișcările fine ale degetelor, buzelor, limbii.

Dezvoltarea intelectuală prezintă mai multe situații: corespunzător vîrstei cronologice sau întârziere determinată de absența comunicării prin limbaj.

De luat în seamă sunt comportamentul și sfera afectivă care se traduc fie prin timiditate și lipsa îndemnului de comunicare, fie prin hiperkinetism și opozitism.

În ceea ce privește organele fonoarticulatorii sunt normale la o parte din copii, iar eventuale anomalii, dacă nu sunt eliminate, contribuie la accentuarea deficiențelor de comunicare.

O activitate terapeutică corespunzătoare trebuie să cuprindă următoarele cerințe:

- copilul trebuie obișnuit să colaboreze cu adultul;
- familia trebuie să-și modifice atitudinea într-o direcție favorabilă corectării;
- colaborarea cu cadrul/le didactic/ce în vederea recuperării capacitaților de comunicare a copilului;
- crearea unor relații socio-afective favorabile (în cadrul familiei, în cadrul grupului în care este integrat copilul);
- instituirea unor măsuri terapeutice precoce;
- adaptarea unei scheme de terapie la nivelul limbajului, vîrstei copilului și factorilor care au determinat întârzierea conținutului comunicării;

Orice activitate pentru a avea sorti de izbândă pornește cu stabilirea unor obiective. În cazul activității terapeutice se vor urmări: îmbogățirea vocabularului, activizarea vocabularului pasiv, expresivitatea vorbirii, corectitudinea și complexitatea exprimării prin alungirea frazei, dezvoltarea capacitații de a verbaliza întâmplările trăite și cunoștințele însușite, îmbunătățirea valorii mișcărilor respiratorii și învățarea pronunției în expirație.

Toate aceste obiective se vor îndeplini în cadrul unui program privind activitatea de recuperare. Se va folosi o paletă diversificată de exerciții de recuperare: reglarea respirației, exerciții de dezvoltare a auzului fonematic, imitarea de sunete sub formă de onomatopee (bâzâitul albinei, zgomotul trenului, etc.), exersarea pronunției cuvintelor mono, bi, polisilabice, repetarea unor propoziții scurte într-o intonație expresivă, concomitant cu executarea unor exerciții în mișcare, exerciții de mers și interpretarea unei strofe cu accent pe păstrarea ritmului pe o frază muzicală.

Sunt benefice combinațiile de ritm, ritm cu verbalizare, de pe loc și din deplasare, cu explicațiile aferente. În timp ce merge, copilul își va comanda: stângul, stângul (atunci când calcă cu piciorul stâng), dreptul, dreptul (atunci când calcă cu piciorul drept). Ca joc atractiv și care are caracter instructiv poate fi următorul: ala-bala (stângul)...porto-cala (dreptul)...este-mare (stângul) ...și-rotundă (dreptul). Sau se poate modifica ritmul și despărțirea pe silabe (ala-stg. bala-dr. porto-stg. etc.)

Activitatea de comunicare face parte dintre activitățile psihice, alături de cele de joc, de învățare și de muncă. Calitatea comunicării este determinată de capacitatea de recepție și de prelucrare a destinatarului. Dintre toate sistemele ce pot ocupa locul de destinatar, omul dispune de cea mai complexă capacitate de recepție și prelucrare-decodare.

Comunicarea prin limbaj corporal are rolul de a susține comunicarea verbală, de a furniza un feed-back vorbitorului, de a semnala atitudini, stări afective/emoționale. Poate înlocui în întregime vorbirea (dansul, baletul, pantomima, limbajul surdo-mușilor). Expresia traduce atitudinile individului față de cele comunicate, față de cel căruia i se comunică.

Este esențial să îmbunătățim tehniciile de comunicare, pentru a deveni sensibili la aspectul relațiilor umane, iar aceste elemente sunt, deseori, exprimate prin limbajul trupului. În cazul unor informații incomplete sau neclare, putem deduce semnificația mesajului și prin limbajul trupului, fiind cel care individualizează semnificația informației. Prin limbajul trupului se înțelege întreaga gamă de mișcări-exprimarea psihomotorie-prin care se exprimă trăirile și nu doar fizionomia. Prin multitudinea detaliilor, datorită formelor multiple de exprimare, expresiile au interpretări diverse.

Bibliografie:

- PIAGET,J.; INHALDER , B. , *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1975.
- OCHIANĂ,G., *Ludoterapia în recuperarea disabilităților psiho-neuro-motorii ale copiilor (Îndrumător metodologic)*, Editura Performantica, Iași, 2006.
- IONESCU,N.,A.;MAZILU,V., -*Cresterea și dezvoltarea armonioasă a copilului*, Editura Națională pentru Educație Fizică și Sport, 1968.

DE MÂNĂ CU GRĂDINIȚA CĂTRE ȘCOALĂ!

Prof. învățământ preșcolar Aramă Georgeta
 Prof.învățământ preșcolar Minaev Mirela-Nicoleta
 Grădinița cu P.P. Nr.2 (5) Brăila

MOTTO: „De învățat înveți multe și de la toți. Dar profesor nu e decât cel care te învață să înveți.“ (Constantin Noica)

Tremurând mână mică, în mână mai mare, tremurând și mai tare, pășesc cu sfială, cu lacrimi, peste un prag. Părinții și copiii vin la grădi, GRĂDI cu litere mari, uriașe. De ce vin? S-a dovedit de mult, de foarte mult timp că vârsta fragedă a preșcolarității deschide mintea omului ce va deveni mâna tremurândă mică, cuprinsă în mâna mai mare. Își fac curaj și își încreză speranțele unității și oamenilor de la grădiniță, fiindcă de aici pornește un drum mai lin și mai sigur către școală, către viață.

Nu, nu ne pregătim de școală de la vârsta de trei ani ci mai târziu sau poate mai devreme. Ceea ce e sigur, e faptul că acela ce a trecut prin grădiniță va fi mai încrezător la școală. Școala e un prag, dar tot un prag a trecut copilul și la grădiniță. De aceea e atât de necesar să fie cursiv drumul prin cele două praguri.

Programele pentru învățământul preșcolar și școlar asigură o continuitate atât în conținutul intelectual, fizic și comportamental necesar omului ce va fi în viitor. Ceea ce ne rămâne nouă, cadrelor didactice, de făcut și are o pondere din ce în ce mai mare, este acomodarea sub aspect socio-emotional și motivațional.

Un prim pas pentru asigurarea unei treceri line fără sincope traumatizante au fost întâlnirile cu învățătorii. În urma unor astfel de discuții au aflat că,după achiziționarea unui număr de 7-8 litere, copiii au o perioadă în care amestecă totul. Au introdus acomodarea cu literele în grădiniță, la grupa mare, fără a li se cere copiilor în mod special să rețină, ci doar desenarea numelui, a unei urări simple, a cuvintelor de bază din viața lui (mama, tata) și am avut surpriza să aflăm că acest lucru a dat randament. Am avut astfel și feed-backul aplicării acestei metode. Mai apoi am perfecționat acest aspect. Am introdus literele de la grupa mică, la mijlocie scrierea numelui.

O altă strategie a fost aceea a vizitelor copiilor din grădiniță la școală și a elevilor de clasa I și a II-a la grădiniță. Am apropiat astfel cele două lumi stârnind curiozitatea și împrăștiind norii amenințători ai necunoscutului.

Am valorificat de asemenea vizitele școlarilor, foști copii ai grădiniței .Însoțiți de familie sau singuri, școlarii care au fost copiii grădiniței se bucură de o aură deosebită , atât în ochii preșcolarilor, cât și ai părinților. Ei, de asemenea, aduc vești despre succesul pe care îl au la școală, aprecieri ale învățătorilor pentru achizițiile copiilor, confirmând aspecte ale muncii noastre, asigurând un feed-back direct , deosebit de solid.

O posibilitate de întreținere a relațiilor de colaborare între grădiniță și școală este realizarea de proiecte de parteneriat, desfășurate pe parcursul a 1 sau 2 ani , care constau

în activități comune între școlari și preșcolari, cu realizare de obiective educative remarcabile atât pentru unii cât și pentru ceilalți.

S-au realizat parteneriate cu Școala Gimnazială „Ion Creangă“, Liceul Tehnologic „Anghel Saligny“, Liceul de artă „Haricleea Darclee“.

În cadrul unui astfel de parteneriat cu Liceul de Artă am organizat spectacolul de Crăciun în colaborare cu elevii de clasa a XII-a, mici spectacole în grădiniță cu participarea școlarilor, preșcolarilor și a părinților, spectacole în care școlarii artiști au arătat în ce constă aspectul particular al Liceului de Artă, deoarece s-au prezentat instrumente, obiecte realizate la secția de desen, s-au desfășurat activități pe ateliere: coregrafie, muzică, desen.

În cadrul parteneriatului cu Școala Gimnazială „Ion Creangă“ am realizat activități atât la școală cât și la grădiniță, activități în care au fost implicați copiii și părinții grupelor mari și mijlocii alături de școlari. Școlarii au citit pentru copiii de la grădiniță, le-au oferit desene și obiecte realizate de ei. În vederea integrării mai ușoare, doamnele învățătoare au invitat copiii grupelor mari la activități desfășurate la școală în zilele de vineri.

Un alt aspect al colaborării grădiniță-școală îl reprezintă întâlnirile care au loc între părinții grupelor mari, educatoare și învățători, directori de școli și de grădiniță.

Acstea întâlniri au ca scop cunoașterea rețelei școlare de către părinți, prezentarea școlilor din zonele în care locuiesc, dar și a altor școli din alte zone. Învățătorii au posibilitatea să-și prezinte viziunea lor, să-și facă cunoscute realizările personale, așteptările pe care le au și oportunitatea pe care o oferă. Directorii pot să prezinte condițiile din școală, dotările, încadrarea pe clase, etc.

Bibliografie:

ONUT-CHERECHIANU, Ioana, *Cu pași mici și fericiți-Adaptarea la grădiniță și școală*, Editura Diana, 2016

**„JOCUL -
MODALITATE DE SOCIALIZARE, ÎNVĂȚARE,
EDUCARE ȘI DEZVOLTARE PSIHICĂ A COPILULUI
PREȘCOLAR”**

**Profesor învățământ preșcolar - Maria -Mirela Mocanu
Grădinița cu P.P. Nr.6 (32), Brăila**

„Jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihologică poate să respire și, în consecință, poate să actioneze.”

(Claparede - " Psihologie de l'enfant ").

“Copilul trăiește în lumina fericită a jocului, spiriduș ce preface zilele în sărbătoare și viața în minune” (S. Bivolaru).

JOCUL -

Jocul este o activitate specific umană, dominată în copilărie, prin care omul își satisfac imediat, după posibilități, propriile dorințe, actionând conștient și liber în lumea imaginara ce și-o creează singur.

Jocul este ocupația preferată și cea mai intensă a copiilor.

Jocul este activitatea de bază în grădiniță și cuprinde toate arile de activitate, realizând procesul de învățare într-un mod atractiv, antrenant și usor asimilabil de către copil.

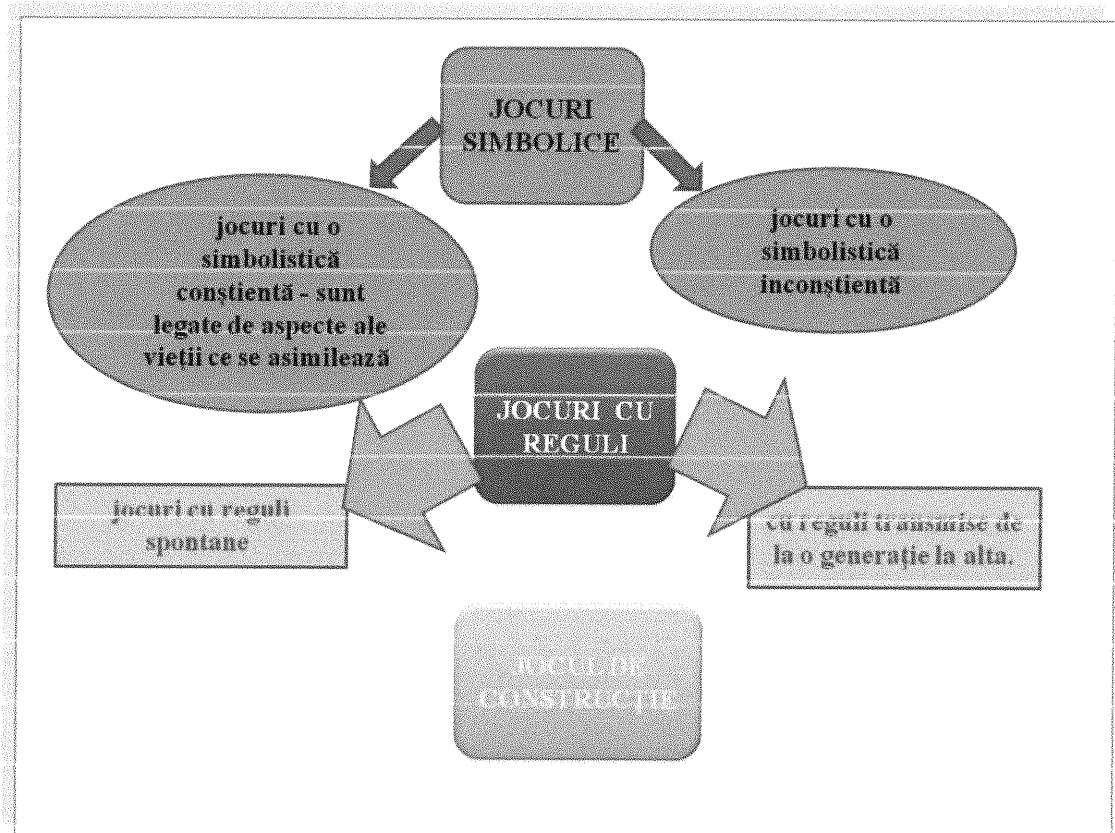
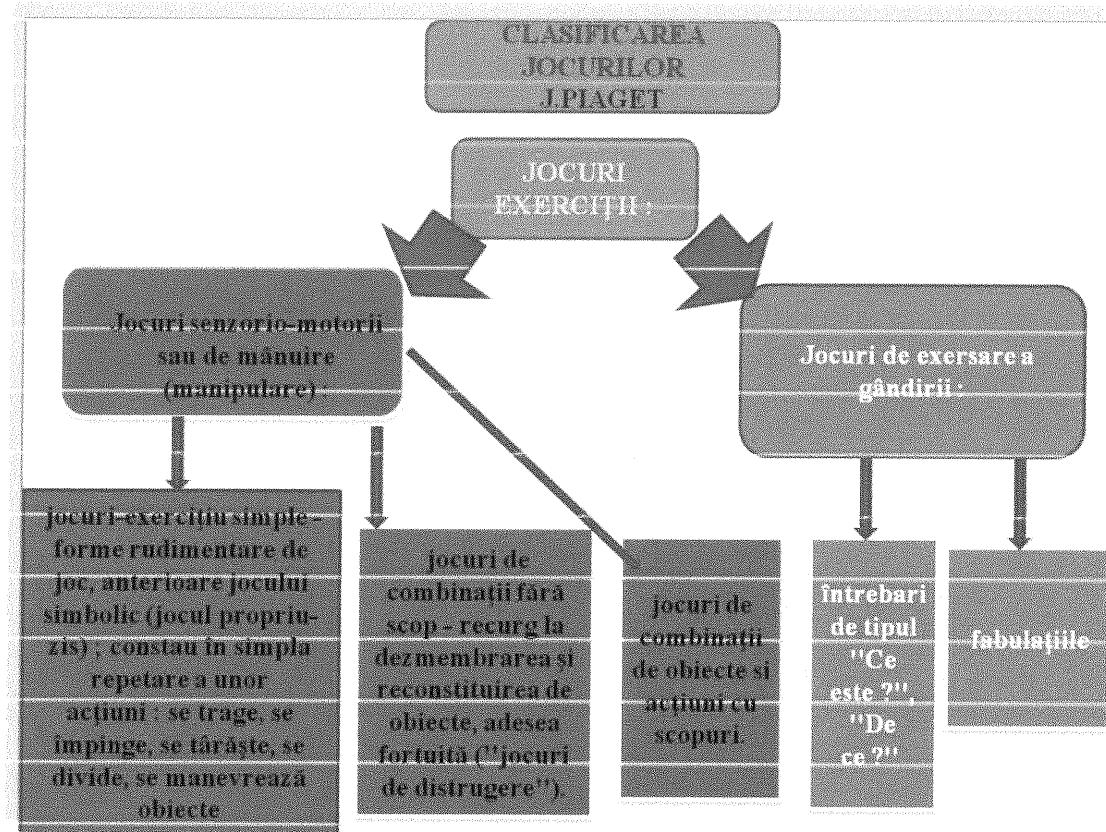
Jocul alături de învățare, munca și creație este una dintre activitățile umane fundamentale.

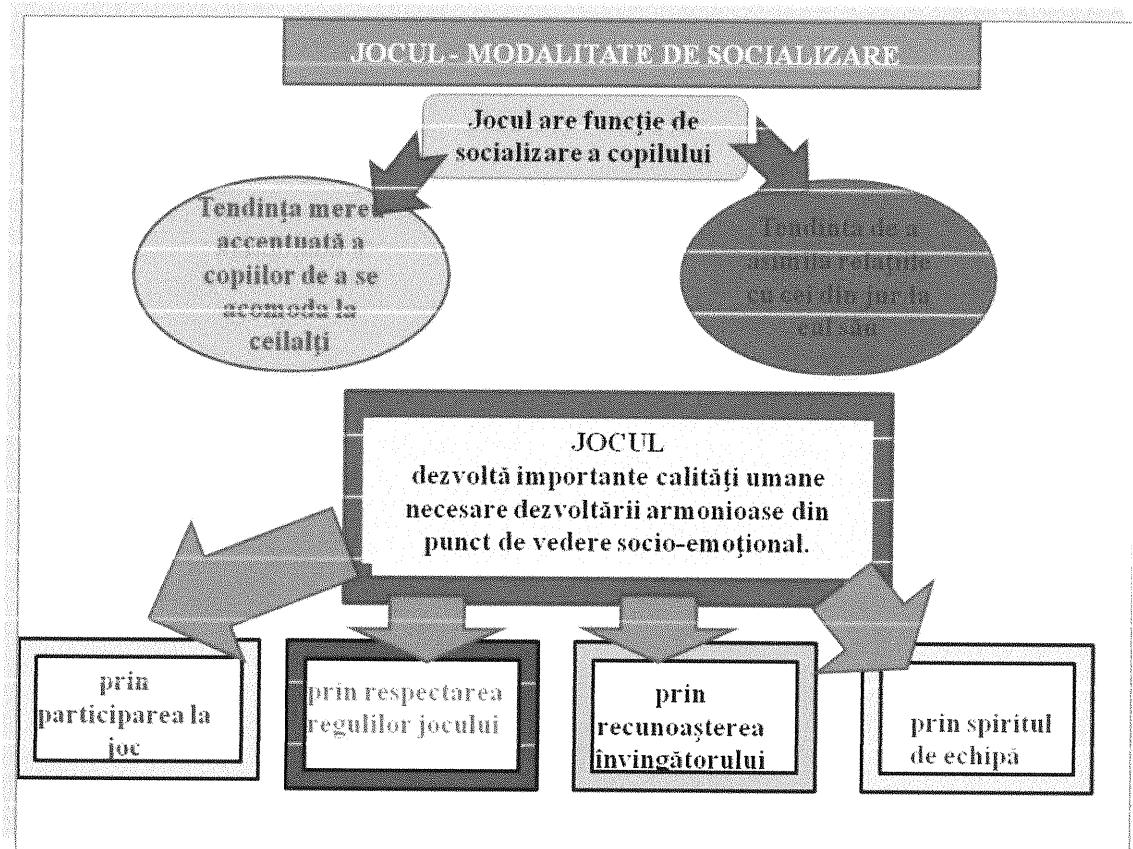
Jocul e factor hotărător în viața copilului preșcolar.

Jocul este o școală deschisă, cu precum este viața. Prin joc, copilul își este antrenat și pregătit. Este forma specifică în care copilul își asimilează munca și se dezvoltă.

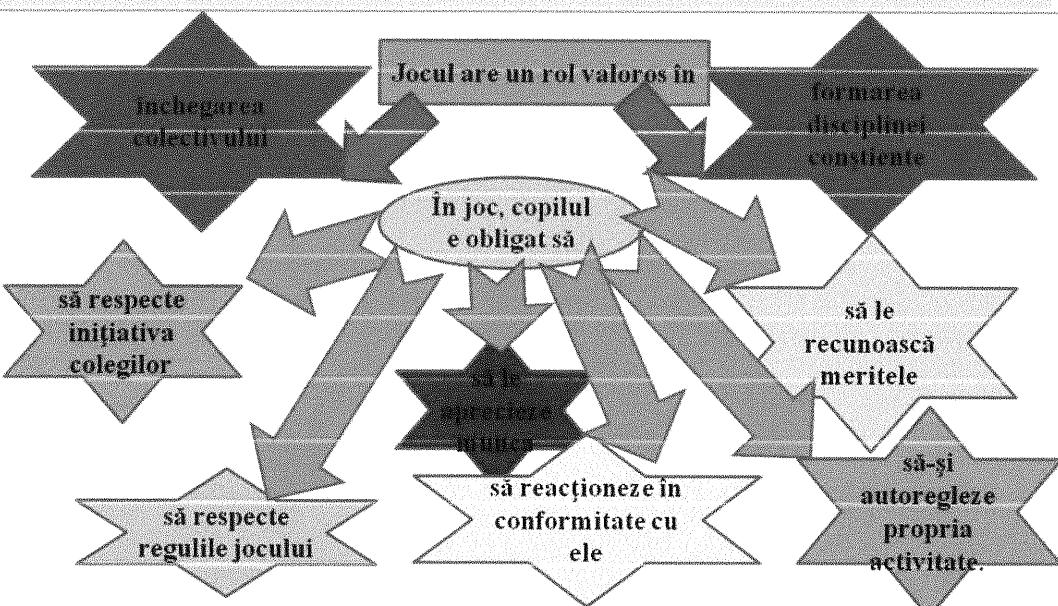
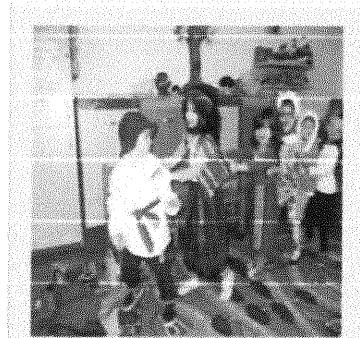
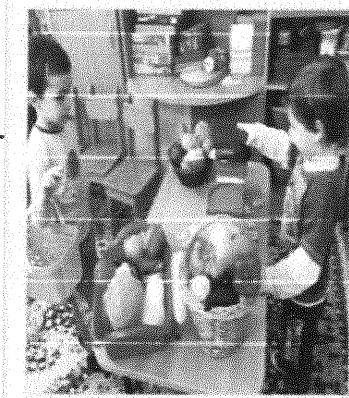
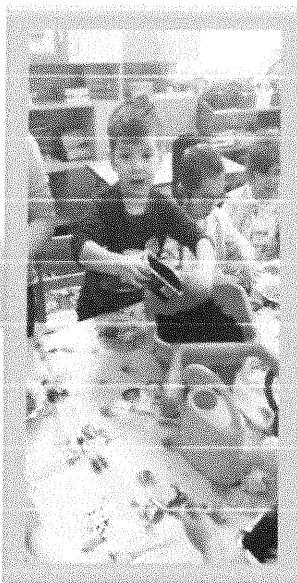
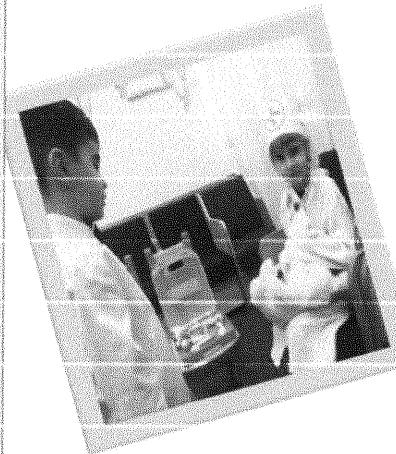
Jocul este o activitate conștientizată de copil și tratată ca atare neputând să o confundă cu celelalte activități umane.

Jocul este forma de activitate dominantă în copilărie, dar nu trebuie să lipsească de-a lungul întregii vieți. Este necesară dezvoltarea laturii ludice a personalității pentru a putea privi soluțiile cu fanterie și inventivitate.

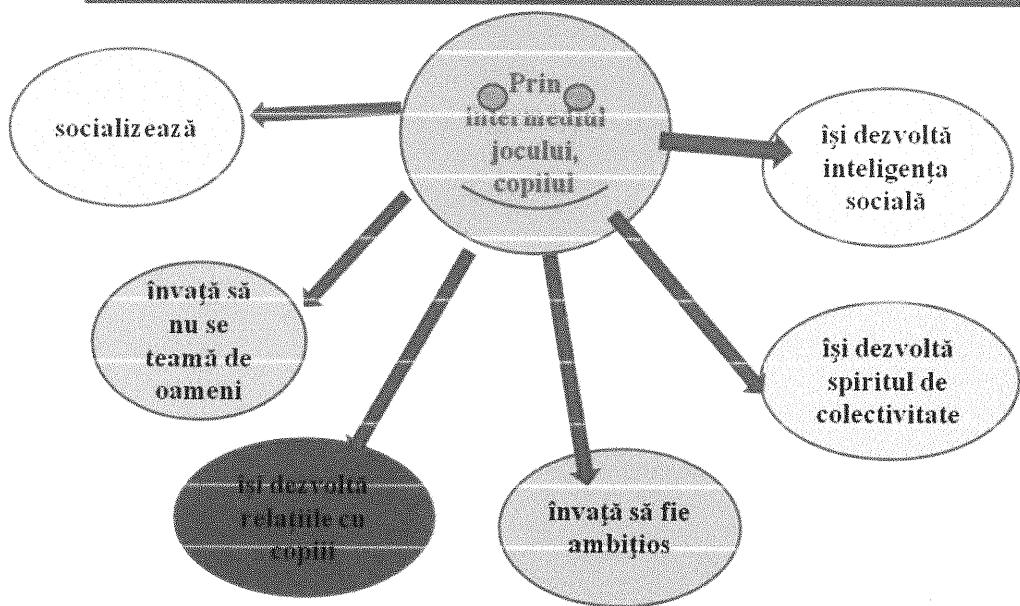

JOCURI DE ROI

În jocul colectiv, fiecare joacă rolul său, dar ținând cont de acțiunea celorlalți parteneri; astfel apar relații de colaborare și, chiar dacă mai există fenomene ca certuri, intreruperi, excluderi și autoexcluderi din activitate, acestea sunt, în general, semne de sociabilitate.

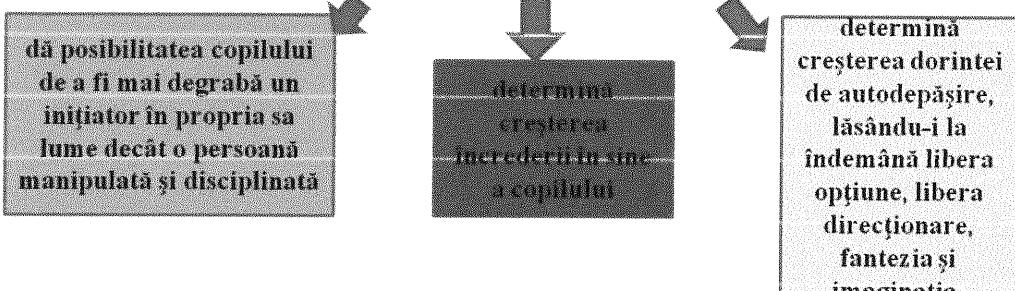
Socializarea copilului se înfățișează ca un proces continuu de structurări, restructurări și interiorizări ale conduitelor și relațiilor socio-afective adult-copil și copil-copil

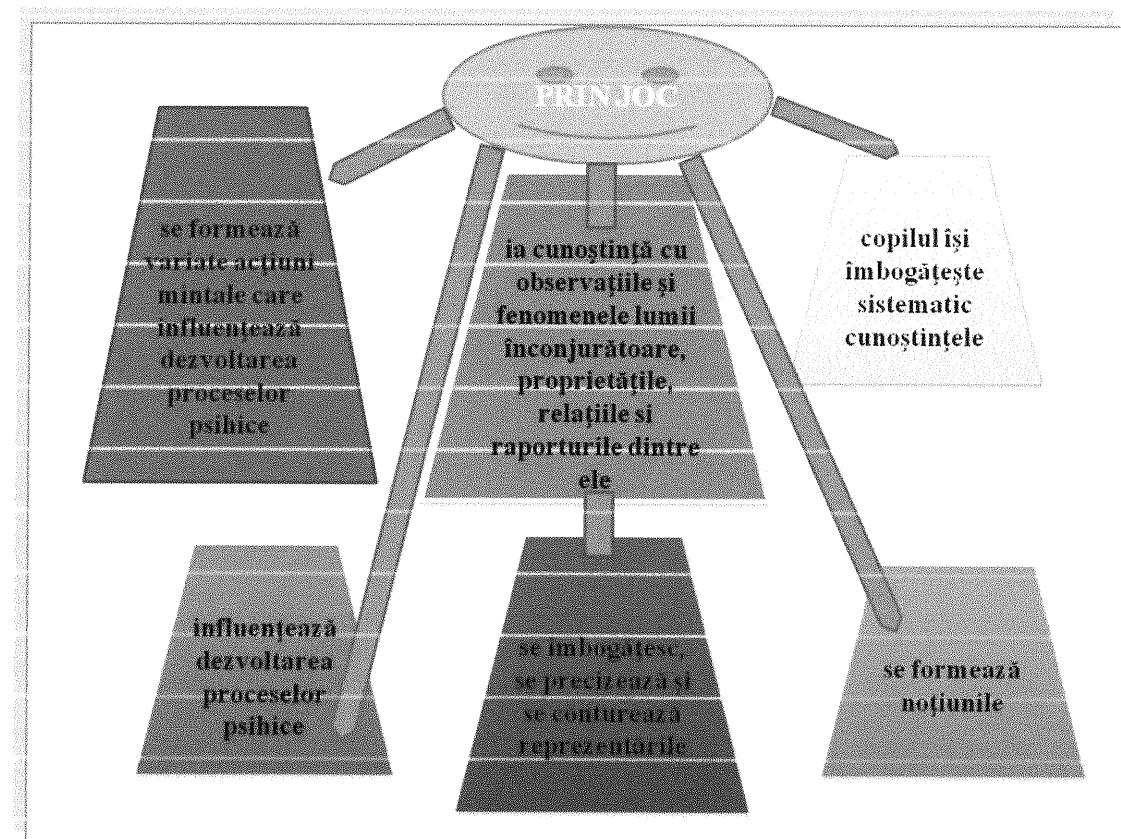
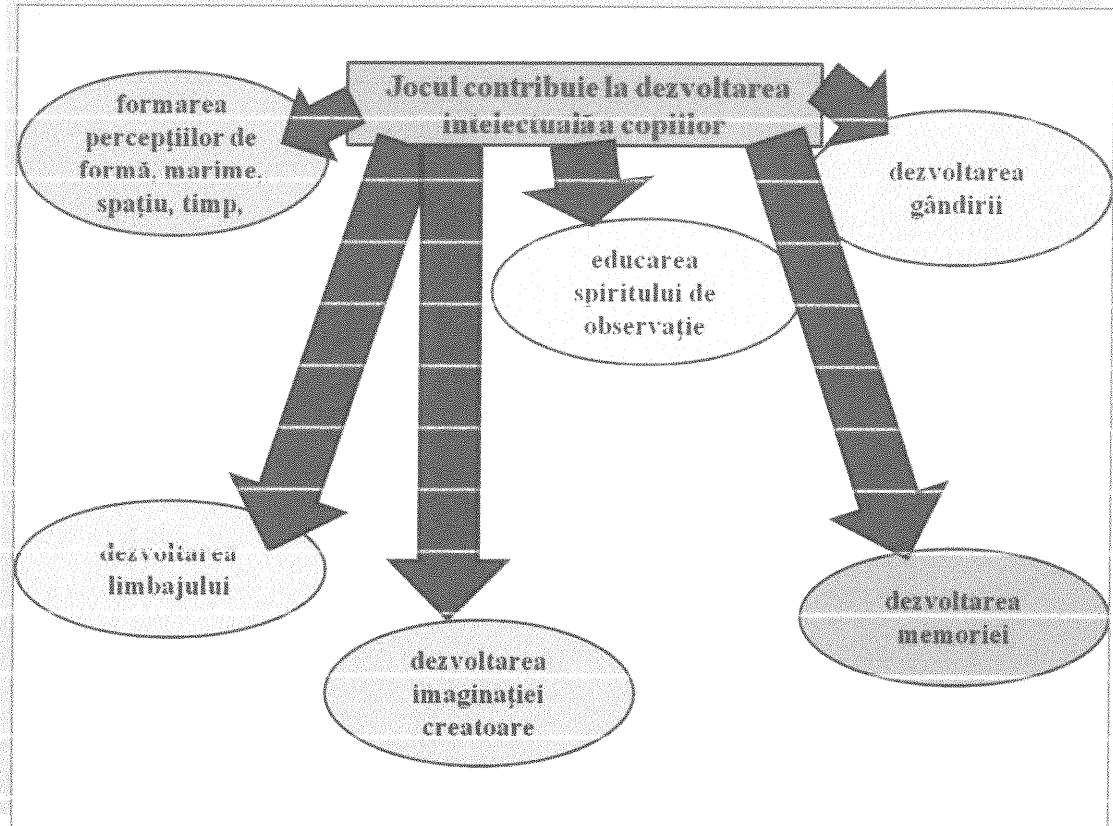

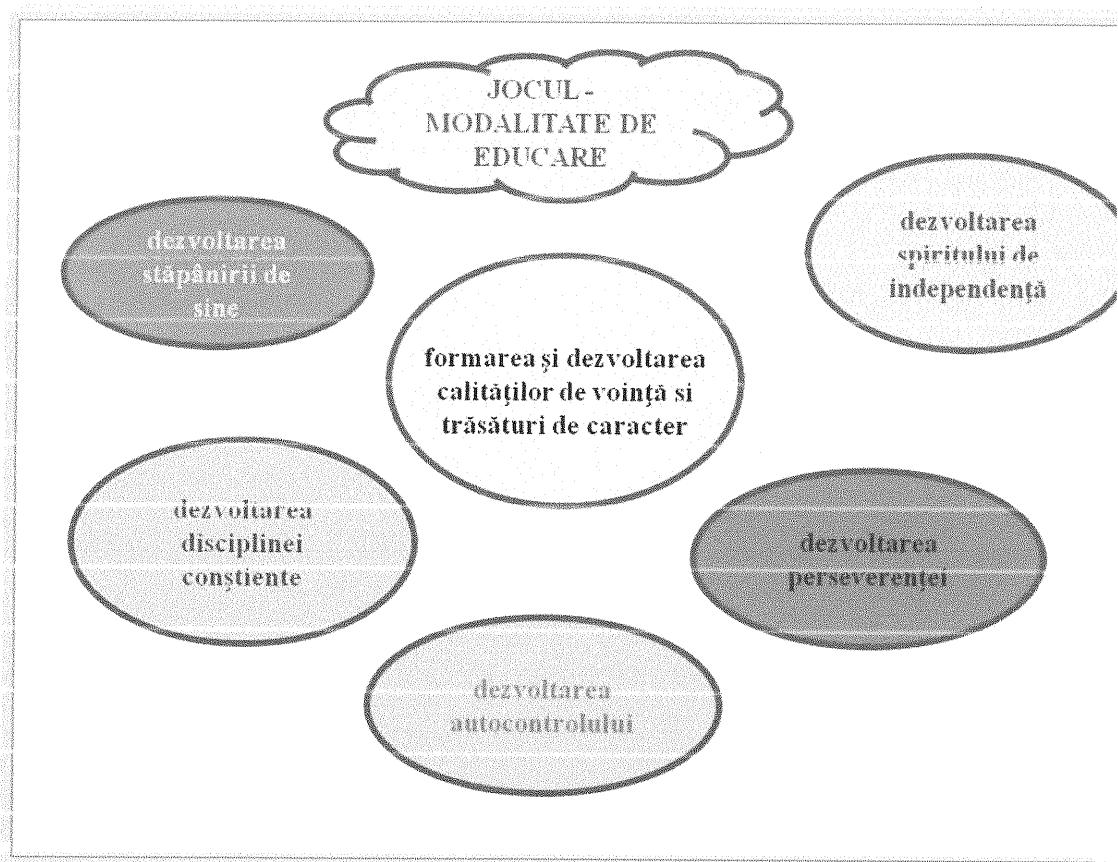
JOCUL - MODALITATE DE ÎNVĂȚARE

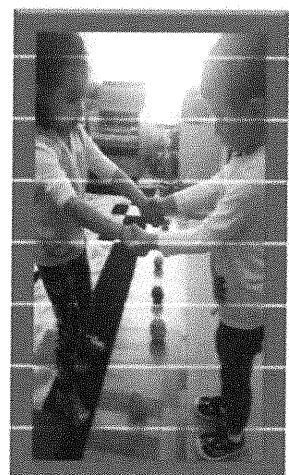
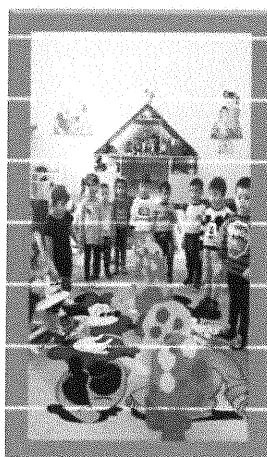
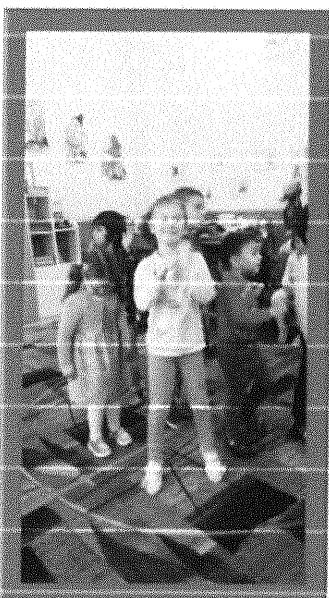
dă copilului preșcolar "simplu" ideilor importante, care treptat constituie "mijloacele" cu ajutorul cărora el va cuprinde, mai târziu, mai multe concepții complexe, când copilul va dobândi o gândire profundă

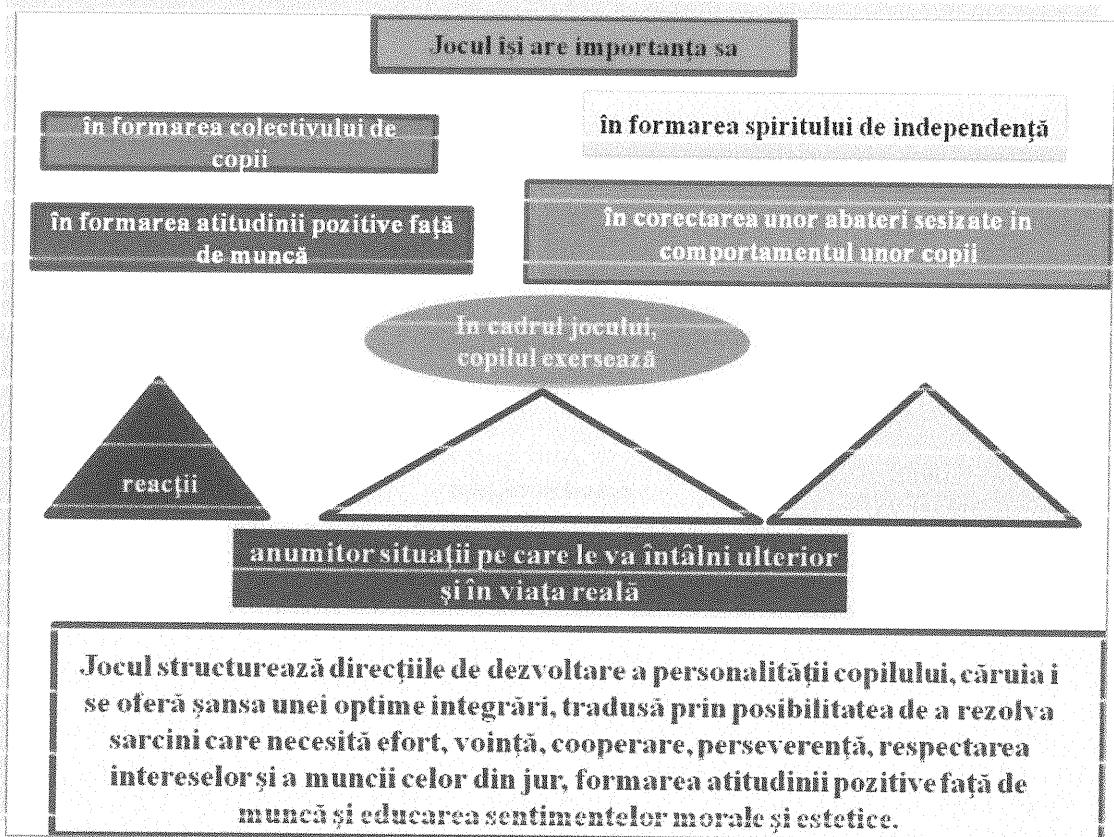

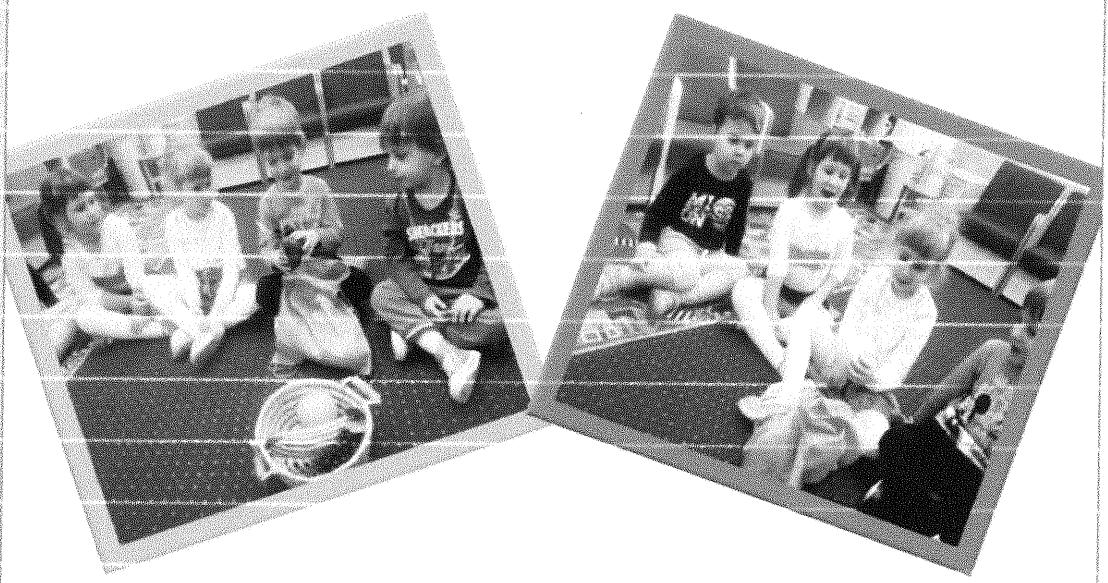

EXEMPLE DE JOCHI

„SĂCULEȚUL CU SURPRIZE” JOC SENZORIAL

JOCUL - MODALITATE DE DEZVOLTARE

Prin joc se dezvoltă personalitatea copilului, prin crearea și rezolvarea progresivă a diverse feluri de contradicții:

între libertate
de acțiune și
conformarea la
schema de joc

între
invitație și
inițiativă

între repetiție și
variabilitate

între dorința de joc
și pregătirea
prealabilă necesară

între ceea ce
este parțial
cunoscut și
ceea ce se
cunoaște bine

între absența
vreunui rezultat
material util și
bucuria jocului

între operarea cu
obiecte reale și
efectuarea de
acțiuni simbolice

între emoțiile dictate
de rolul îndeplinit și
emoția pozitivă
provocată de
participarea la joc

formează

jocul

restructurează

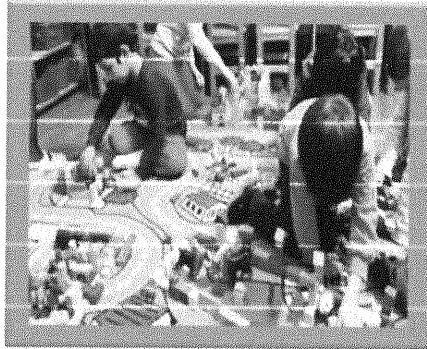
dezvoltă

în întreaga viață psihică a copilului.

Jocul are rolul de a
dezvolta armonios
organismul

în dezvoltarea
creativității

JOCURI PENTRU DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII

ȘCOALA -GRĂDINIȚA DOUĂ VERIGI IMPORTANTE ÎN DEZVOLTAREA ELEVULUI

Prof. învățământ primar Van den Berg-Jianu Violeta Anca

Școala Gimnazială „Ion Creangă“

Prof. învățământ primar Jianu Ștefana

Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă“

Johann Amos Comenius, în lucrarea sa „Didactica magna“, considera că la naștere, natura înzestreză copilul numai cu „semințele științei, ale moralității și religiozității“, ele devin un bun al fiecărui om numai prin educație. Rezultă că în concepția sa, educația este o activitate de stimulare a acestor „semințe“, și implicit, de conducere a procesului de umanizare, omul „nu poate deveni om decât dacă este educat“.

Copilăria este cea mai frumoasă etapă a vieții iar grădinița realizează sprijinirea viitoarei activități prin intermediul a două forme specifice: jocul și învățarea. De la grădiniță pornește prima verigă în sprijinirea viitoarei activități de dezvoltarea a copilului, acolo copilul este pregătit pentru școală.

Orientările moderne în educație arată din ce în ce mai mult faptul că învățământul preșcolar trebuie să realizeze educația preșcolară „având ca funcție majoră formarea și dezvoltarea personalității copilului în raport cu nevoile specifice vîrstei, cu posibilitățile și dotările sale, în interesul său și al comunității sociale. Celelalte funcții, inclusiv cea de pregătire pentru școală, trebuie să fie subordonate acestei funcții de bază.“ (Păun, 2000). Strânsa legătura dintre grădiniță-școală are dublu sens, scopul acesteia fiind continuitatea dezvoltării copilului și continuitatea preocesului muncii educaționale. După cum afirmă specialiștii, realizarea continuității grădiniței presupune: asigurarea posibilităților reale de frecventare a grădiniței pentru toți copiii, realizarea unei unități a punctelor de vedere cu privire la conținutul activităților și a metodelor de activitate din grădiniță și școală, cunoașterea reciprocă a programei de învățământ individualizat încă din grădiniță.

După cum știm grădinița a avut mereu și încă are un pronunțat conținut educativ, aş spune mult prea dur-educativ, în stimularea dezvoltării copilului din punct de vedere fizic și intelectual, mai puțin afectiv uneori și volitional alteori. Deseori se confundă în sistemul românesc grădinița cu primul an de școală iar pe de altă parte și profesorii din ciclul primar doresc ca la intrarea elevului în primul an de școală, el să dețină o serie de instrumente mentale cu care să lucreze apoi, mult prea sofisticate pentru vîrstă lui mică. Nu realizăm că neuroplasticitatea este la cote maxime în primii șase ani de viață, iar învățarea are loc cu ușurință acum, în vreme ce orice traumă este resimțită mult mai acut. Copiii au nevoie de învățarea axată pe joc, de mai multă apropiere ca oricând, de o

personalizare a interacțiunii, de îngrijire împletită cu educație într-un mediu plăcut și în care jocul este limbajul de bază.

Câtă vreme înghesuim în mod brutal zeci de copii în clase în care un singur profesor face și îngrijire și educare, de multe ori și sarcini administrative și biocratice, cu greu putem vorbi despre progres, iar personalizarea predării rămâne un vis frumos. Trebuie să avem în vedere mai ales achiziționarea unor capacitați și abilități intelectuale care să-i înlesnească munca de învățare. Trecerea copilului de la grădiniță la școală nu trebuie să fie un prag greu de trecut, ci o continuare obișnuită a unei programe care este în dezvoltare și continuată de școală. Atributele școlarizării, cât și obiectivele majore ale educației școlare, obligă la conceperea unei pregătiri pentru școală ca un efort de a ridica grădiniță că nu atât însușirea unui volum de cunoștințe îl face apt pe copil printru școală ci, mai degrabă formare a copilului la un stadiu superior în dezvoltarea lui intelectuală și comportamentală.

Diversitatea relațiilor pe care grădiniță la stabileste cu mediul socio-educațional apropiat situează instituția de educație preprimară într-un context de determinări reciproce menite să asigure eficiență și optimizarea procesului educațional. Grădiniță devine astfel un centru de educație care lucrează în beneficiul copiilor, al familiilor lor și al comunității.

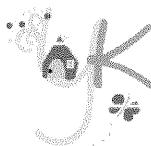
Pe parcurs, în școala primară și la gimnaziu fiecare copil are propriul traseu educațional, primește sarcini de lucru și teme în funcție de nivelul la care se află, la noi toți copiii parcurg materia în pas militaresc cu aceeași viteză – cine rămâne în urmă nu contează, doar fruntașii sunt mândria profesorului și a școlii, iar dacă iau și premii la olimpiadă deja sunt vedete. Ar trebui ca școala românească să atingă un obiectiv major – acela ca marea masă de elevi să fie unită, să coopereze ca să crească împreună, nu să fie într-o competiție nebunească.

Toate activitățile realizate în grădiniță și școală ar trebui să fie pe placul copiilor. Nimic nu este mai plăcut decât să vezi copii care vor să facă și se implică activ într-o varietate de activități. Activitățile în sine își ating obiectivul atunci când copilul este implicat și are răgaz să pună întrebări, să descopere, să experimenteze. Deseori ne surprindem admirând sau dezaprobat atitudinea copiilor față de învățare. Dar căți dintre noi s-au întrebat ce fel de educație își doresc copiii acasă, în grădinițele, școlile în care vor merge peste ceva timp?

Credem că ambele instituții, grădiniță și școală, pot colabora în a pune în practică anumite principii educaționale benefice educabililor lor. Ar trebui să revizuim principiile de bază pe care Maria Montessori le clama în demersul său pedagogic.

- 1) Copiii învăță totul din mediul înconjurător.
- 2) Respectă copilul în toate manifestările lui.
- 3) Oferă-i libertate de mișcare în siguranță.
- 4) Oferă-i libertatea de a alege.
- 5) Dă-i șansa să câștige tot mai multă independență.

- 6) Învață-l prin prezentarea activității, nu prin corectare.
 - 7) Împlinește-i nevoile și, în același timp, ajută-l să vadă care sunt și nevoile celorlalți.
 - 8) Ai răbdare. Dacă un copil are nevoie de mai mult timp pentru a învăța ceva, acordă-i.
 - 9) Un copil care este criticat frecvent învață să-i judece pe alții.
 - 10) Dacă un copil se simte acceptat, învață să aibă încredere în el.
 - 11) Respectă-ți copilul atunci când a greșit și își poate repara greșeala.
 - 12) Oprește-l atunci când acțiunile pe care vrea să le facă sunt potențial periculoase.
 - 13) Concentrează-te mai degrabă pe ceea ce vrei să educi bun în el, nu pe răul pe care vrei să-l eviți.
 - 14) Întotdeauna fii pregătit să răspunzi când te solicită copilul, căci atunci are nevoie de ajutor.
 - 15) Când nu are nevoie de ajutor, nu interveni.
 - 16) Nu încrerupe un copil când este concentrat asupra unei activități: se odihnește, lucrează sau doar îi observă pe alții.
 - 17) Un aspect foarte important este mediul în care locuiește copilul și în care nu trebuie să se regăsească obiecte inutile.
- Astfel el se va simți important în mediul lui și va ajuta singur la atingerea unor principii noi educaționale.

Principii educaționale

Copiii sunt cei mai importanți

Învățare prin joc

Parteneriat părinte-profesor

Abordare multiculturală

Învățare bazată pe curiozitate

Atmosferă plăcută de lucru

Calitatea mai presus de cantitate

Învățare personalizată

Mai puțin înseamnă mai mult

Putem avea succes : copiii au nevoie de recreere după fiecare oră de efort intens și în plus, buna gestionare a timpului este și un indicator al calității vieții. Dacă relaxarea are loc în aer liber, este cu atât mai eficientă!

Activi, nu cuminti: de la cele mai mici vârste copiii trebuie lăsați să pună întrebări, să fie curioși și netemători față de greșeli. Într-o clasă, alternanța între lucrul pe cont propriu și cel în echipă, cât și un continuu zgomot de fundal sunt indicatori ai învățării, nicidecum ai haosului!

Copilul va învăța de dragul învățării, nu pentru note: motivația extrinsecă (din exterior) nu obișnuiește copilul cu provocările vieții. Nu există iluzie mai mare decât a crede că un copil care doar își mulțumește părinții și profesorii va deveni un adult care se cunoaște pe sine și este gata să se dedice pasiunilor sale.

Predare integrată, variată, nu doar materii de examen: mintea umană este mai complexă decât credem, iar concentrarea pe anumite materii este echivalentă cu limitarea curiozității și irosirea potențialului. Asta ne dorim cu toții.

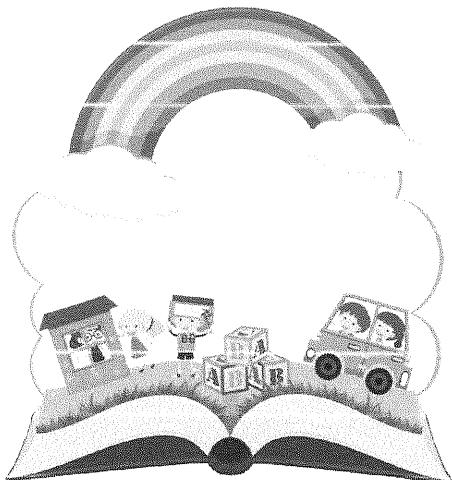
„Bucură-te dacă îl iezi de la grădiniță și vezi că e murdar pe haine. Asta e dovada unei zile în care a învățat și descoperit multe lucruri.“ (Maria Montessori)

Bibliografie:

1. VRĂŞMAŞ, Ecaterina-Adina, *Consilierea și educația părinților*, Editura „Aramis”, București, 2002.
2. VRĂŞMAŞ, Ecaterina-Adina, *Educația copilului preșcolar*, Editura Pro Humanitate, București, 1999.

MODALITĂȚI DE REALIZARE A CONTINUITĂȚII ÎNTRE GRĂDINIȚĂ ȘI CICLUL PRIMAR

Prof. învățământ primar Teșileanu Mihaela
Prof. lb. engleză Ionescu Violeta
Școala Gimnazială „Ion Creangă“ Brăila

Grădinița trebuie să constituie o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului, nu doar prin conținutul științific al procesului instructiv-educativ, ci și prin libertatea de acțiune oferită preșcolarului care-i stimulează interesele de cunoaștere și contribuie la lărgirea câmpului de relații sociale.

Intrarea copilului în școală constituie un moment crucial în viața sa, date fiind „statutul” și „rolul” de elev, natura relațiilor cu adulții și cu colegii, „noutatea condițiilor de activitate, și mai ale specifului învățării-act complex care angajează dintr-o nouă întreaga sferă a vieții sale psihice, diferențele structuri anatomo-fiziologice, toate cunoștințele și deprinderile dobândite anterior.

Este necesar să se asigure o colaborare funcțională în procesul instructiv-educativ din grădiniță și din școală, dar și unitatea și continuitatea influențelor educaționale prin colaborarea educatoare-învățătoare. În perspectiva unei bune colaborări este necesară crearea în grădiniță a unor condiții favorizante pentru noi achiziții și progrese în sfera cognitivă, afectivă și psihomotrică a preșcolarilor. Evident că nici „inteligenta școlară”, de care depinde în mare măsură succesul la învățatură și care, în concepția lui J. Piaget desemnează echilibrul dinamic dintre asimilarea cerințelor școlare și acomodarea la acestea, nu poate fi structurată ca atare înainte de intrarea copilului în clasa I.

Ca un scop final important al învățământului preșcolar, pregătirea copilului pentru startul școlar este unanim acceptată și promovată în toate sistemele de învățământ dezvoltate și se află într-un accelerat proces de modernizare.

În ceea ce privește însă conținutul propriu-zis al pregătirii respective și modalitățile de realizare a acesteia, se constată mari deosebiri și se poartă vîi discuții bazate pe argumente ce țin nu numai de vîrstă la care începe școlarizarea, ci și de locul pe care îl ocupă învățământul preșcolar în structura de ansamblu a învățământului, de funcțiile dominante ale grădiniței, de legătura acesteia cu ciclul școlar elementar.

In condițiile societății contemporane și mai ales în perspectivă, se manifestă tendința de creștere apreciabilă a rolului formativ al grădiniței, funcția pedagogică devenind net preponderentă în raport cu sarcinile de îngrijire, de asistență socială și medicală, de supraveghere, suplinind în parte sarcinile părinților angajați în activitatea profesională.

Grădinița are rolul de a sistematiza și de a integra cunoștințele, experiențele și influențele dobândite de copii în primii ani de viață, de a lărgi contactele cu lumea exterioară, de a dezvolta capacitatea și modalitățile de receptare și comunicare a informației, de a realiza o serie de obiective ale educației fizice, estetice, etice și afective, de a contribui la socializarea copiilor, la satisfacerea nevoii lor de relații sociale și de activitate.

În cadrul colaborării educator-învățător aceștia trebuie să fixeze obiectivele care vizează pregătirea preșcolarului pentru școală, în vederea dezvoltării vorbirii, cultivării inteligenței, a spiritului de observație, a independenței în gândire și acțiune, stimularea creativității, familiarizarea copiilor cu limbajul matematic, cu limbajul artei și cu limbajul muncii, constituirea premiselor proceselor cognitive, afective și voliționale, dezvoltarea perceptiv-motorie și accentuarea pregătirii pentru scris-citit, dezvoltarea deprinderilor de integrare în colectivitate, de adaptare la mediul social și înconjurător.

Investigațiile științifice întreprinse pe copiii din grădiniță și din clasa I, susținute și de experiența cadrelor didactice – educatoare și învățători – impun concluzia că în momentul intrării în școală, copilul de 6-7 ani trebuie să aibă o serie de însușiri psihofiziologice structurate în ceea ce se numește „capacitatea complexă de învățare“, „maturitate școlară“, „starea de pregătire pentru școală“, echilibru care nu se poate realiza fără o bună colaborare între grădiniță și școală.

Pregătirea copiilor din grădiniță în vederea integrării cu succes în clasa I necesită o muncă stăruitoare din partea educatoarelor, deoarece acestea trebuie să insiste mai mult asupra unor procedee care pregătesc copilul pentru școală.

Ponderea activității din grădiniță cade pe latura formativă, pe exersarea proceselor psihice de cunoaștere pentru a realiza procesul optim de integrare școlară sau maturitatea școlară. Deci grupa pregătitoare constituie o verigă de legătură firească între grădiniță și școala primară. Ea trebuie înțeleasă prin funcția mixtă pe care o îndeplinește, concomitent, ea îl tratează pe copil atât ca preșcolar, cât și școlar începător.

Atâtă timp cât fiecare țară are stipulată prin lege o anumită vârstă de intrare a copilului în clasa I a școlii primare, această vârstă consider că rămâne cea a învățării formale a citit-scrisului. Grădiniței îi rămâne în special rolul de pregătire a copilului pentru mânuirea cuvântului scris, oferirea tuturor copiilor a unui mediu de informație – educație, egalizarea șanselor tuturor copiilor și prevenirea unui potențial eșec școlar.

Copilăria este o minunata călătorie într-o lume de miracole și de uimire. A educa un copil înseamnă a-i lua sufletul în mâini și a merge împreună pe cărarea cunoașterii.

Înseamnă a-i ține destinul în mâini cu conștiința că poți determina, în mare măsură, reușita sau eșecul în viață.

Școlaritatea mică sau cea de-a treia copilărie coincide cu durata primului ciclu de instrucție școlară, perioadă în care se acumulează cunoștințe și se formează capacitați psihice de bază care sunt deosebit de semnificative pentru următoarele etape privind viitorul profesional, chiar pentru toată viața. De aceea, sprijinirea de către familie și școală a dezvoltării tuturor posibilităților acestui stadiu trebuie să fie o preocupare centrală.

Bibliografie:

1. BUNESCU, G., *Educația părinților: strategii și programe*, Editura Didactică și Pedagogică-București, 1997.
2. ȚIRCOVNICU V., *Pedagogie generală*, Editura Facla, 1975.
3. BARAN PESCARU A., *Parteneriat în educație familie- școală- comunitate*, Editura Aramis, București, 2004.

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE CREATIVĂ ÎN ACTIVITĂȚILE DIN GRĂDINIȚĂ

prof. înv. preșcolar Busuioc Cristina Daniela

prof.înv. preșcolar Postelnicu Eugenia

Grădiniță cu program prelungit nr.47

Creativitatea este definită ca o „trăsătură complexă a personalității umane, constând în capacitatea de a realiza ceva nou, original“.

Creativitatea ține de natura noastră și avem nevoie de ea pentru a reacționa în fața întâmplărilor vieții într-un mod potrivit și folositor nouă și altora. Creativitatea este o stare de spirit, o manieră de a privi noul, necunoscutul, o modalitate de a pune probleme sau de a imagina soluții, de a crea opere de artă sau de a-și trăi viața.

Creativitatea este o capacitate pe care copilul o are în mod natural. Prezența și dezvoltarea ei diferă însă de la un copil la altul. De multe ori nu trebuie decât să fie încurajată.

Stimularea imaginației și a creativității se face la vârstele mici prin intermediul jocului, la fel ca și învățarea. Nu putem vorbi despre joc fără să vorbim despre creativitate, la fel cum nu putem vorbi despre învățare la vârstele mici fără să vorbim despre joc.

Există mai multe trepte de creativitate; C.W. Taylor descrie cinci „planuri“ ale creativității.

- ✓ **Creativitatea expresivă** se manifestă liber și spontan în desenele sau construcțiile copiilor mici. Nu se pune problema, la acest nivel, de originalitate. Este însă un mijloc excelent de a cultiva aptitudinile creatoare ce se vor manifesta ulterior.
- ✓ **Planul productiv** este planul creării de obiecte, specific muncilor obișnuite.
- ✓ **Planul inventiv** este accesibil unei minorități foarte importante. E vorba de inventatori, acele persoane ce reușesc să aducă ameliorări parțiale unei unelte, unui aparat, unei teorii controversate.
- ✓ **Creativitatea inovatoare** o găsim la oamenii caracterizați ca fiind „talente“. Ei realizează opere a căror originalitate este remarcată cel puțin pe plan național.
- ✓ **Creativitatea emergentă** este caracteristica geniului, a omului care aduce schimbări radicale, revoluționare, într-un domeniu și a căruia personalitate se impune de-a lungul mai multor generații.

Categoria de activități care oferă terenul cel mai extins pentru cultivarea creativității îl constituie activitățile în care se lasă elevilor independență deplină:

- compunerea și rezolvarea pe căi diferite a exercițiilor și problemelor;
- scoaterea și formularea ideilor principale dintr-un text;
- elaborarea compunerilor;
- confectionarea unui obiect (la abilități practice);
- executarea unui desen;
- exerciții de antrenament creativ sub formă de jocuri etc.

Toate aceste activități pot fi considerate forme de manifestare a înșușirilor creative ale elevilor, care se cer stimulate și dirijate.

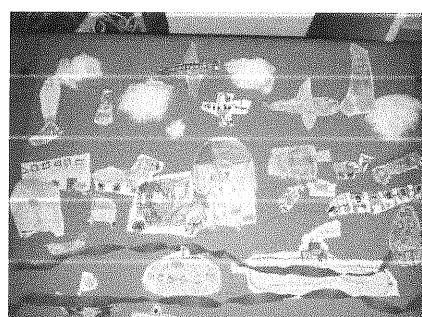
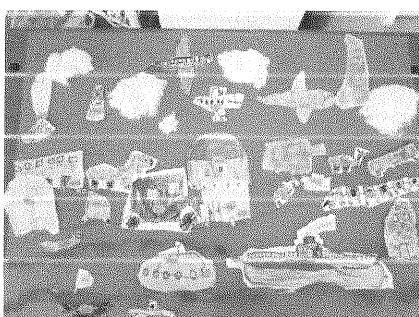
Copiilor le place să asculte și să inventeze povești, să joace roluri, să interacționeze printr-un joc continuu, pe care-l îmbogățesc mereu, din ce în mai mult, fiind atenți și receptivi totodată la ce descoperă la ceilalți.

Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, feluritele jocuri în aer liber sau acasă, toate au darul de a-i ajuta să exprime emoții, gânduri, sentimente care, în această manieră artistică, sunt mai accesibile și exteriorizate.

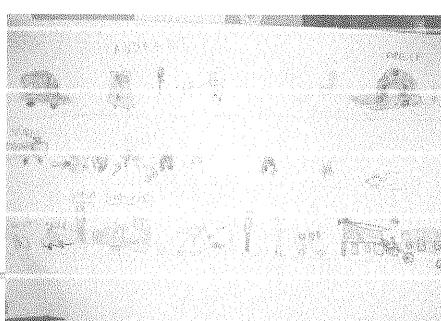
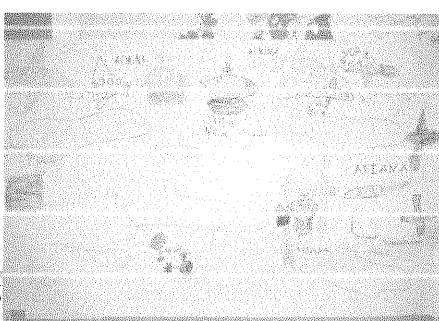
Câteva exerciții de stimulare a creațivității: desenul liber, fără structură, pictura cu mâna dominantă dar și cu cea non-dominantă, modelajul unei povești inventate, soluțiile personale pe care copiii învăță să le adapteze în funcție de situație.

Exemple din activitățile noastre

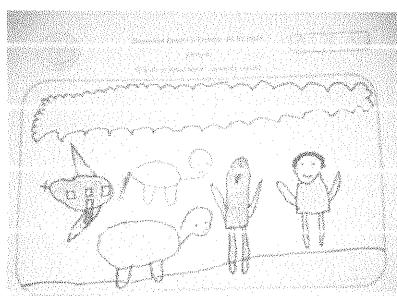
- **Domeniul OM ȘI SOCIETATE- „Mijloace de transport“- desen, decupare și lipire**

- **Domeniul ESTETIC ȘI CREATIV- „Pe uscat/pe apă/prin aer“- desen din imaginație**

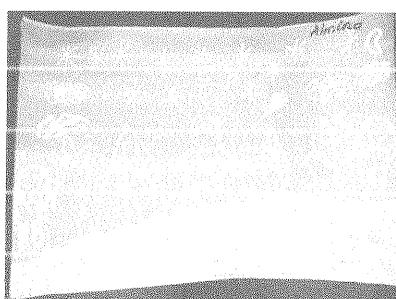

- Domeniul LIMBA ȘI COMUNICARE - „Vis de la Polul Nord“-

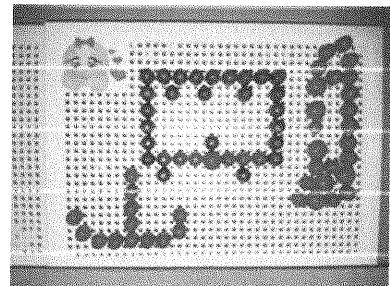
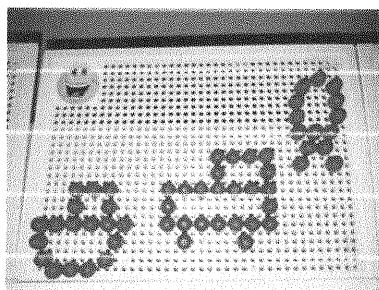
poveste creată + desen din imaginație

- Domeniul LIMBA ȘI COMUNICARE- „Iarna pe uliță“-

poveste creată + desen din imaginație

- CONSTRUCȚII PLANE- „Mijloace de transport“

- Domeniul ESTETIC ȘI CREATIV-

desen din imaginație pe rolă de hârtie „Noi suntem români“

DE LA GRĂDINIȚĂ LA ȘCOALĂ

Educ. Buzoianu Mirela
Grădinița cu program prelungit nr.47

Intrarea la școală aduce schimbări mari în viața copilului, iar perioada de tranziție de la grădiniță la școală este una plină de provocări carora trebuie să le facă față nu numai copiii, dar și părinții. Copilul își părăsește prietenii de la grădiniță, intră într-o nouă etapă, școala fiind locul în care va cunoaște colegi noi, va avea o „doamnă” nouă.

Copilul este un mic univers, iar creșterea și devenirea lui ca adult reprezintă un drum lung și sinuos, plin de urcușuri și coborâșuri, al cărui aspect central îl constituie formarea personalității, în toate aspectele ei.

Cheia succesului într-o societate democratică este capacitatea de a comunica, de a relaționa cu semenii tăi.

Comunicarea, preocuparea pentru copil, relațiile, comunitatea sunt patru concepte fundamentale pe care se bazează învățământul preșcolar. Fiecare grup de copii este o comunitate care apreciază prietenia, amabilitatea, colaborarea, competiția, care rezolvă probleme, controverse și explorează idei noi.

Pasul către școlaritate reprezintă un prag ce implică o serie de aspecte psihologice specifice adaptării școlare, iar acest lucru își pune amprenta asupra întregii perioade pe care copilul o va petrece în școală.

Tranziția de la un mediu distractiv și flexibil, aşa cum sunt percepții anii de grădiniță, la un mediu mai structurat al școlii, în care încep să apară reguli din ce în ce mai stricte, reprezintă o provocare pentru părinți, dar și o dificultate de adaptare pentru copii.

Frecventarea grădiniței de către copil alături de crearea unei imagini pozitive a școlii în ochii micului om au un rol important în adaptarea cu succes a copilului în școală. Copilul trebuie învățat că școala nu este o modalitate de constrângere, de încetare a jocului, de îngădare a activităților libere din cadrul grădiniței, ci reprezintă o continuare absolut normală a activității copilului, care este în continuă evoluție, fiind capabil să realizeze jocuri mult mai complexe decât cele din grădiniță.

Pentru a înlesni adaptarea optimă a copilului la mediul școlar, se dorește menținerea unei strânse legături între școală și grădiniță, două instituții asemănătoare și deosebite, în același timp, prin efectuarea de vizite, de activități comune, ce pun preșcolarii în legătură directă atât cu elevii cât mai ales cu învățătorul.

O trecere eficientă de la grădiniță la școală se poate realiza printr-o serie de măsuri ce implică, în primul rând, stabilirea unui parteneriat permanent grădiniță-școală: discuții, schimburile de opinii, studierea reciprocă a documentelor oficiale, desfășurarea

unor activități comune: jocuri distractive, de mișcare, dramatizări, jocuri didactice, vizite, activități practice ale căror scopuri și obiective să conducă la mult rezultatul așteptat, asigurarea succesiunii și continuității rezultatelor obținute de copii. Planificate să se desfășoare în grupuri eterogene, preșcolari și școlari, aceste activități au rol instructiv-educativ, dezvoltă spiritul de echipă și perseverență, încurajează comunicativitatea și reușesc să construiască o legătură afectivă puternică între copii. Aceste parteneriate sunt întocmite cu responsabilitate și vizează scopuri, obiective care să conducă la rezultatele mult așteptate. Astfel, am spus câteva dintre acestea dintr-un parteneriat grădiniță-școală încheiat în anii precedenți școlari.

SCOP:

- Familiarizarea copiilor cu specificul activităților desfășurate în cadrul clasei de elevi, în vederea unei adaptări optime la regimul școlar.
- Reducerea impactului cu cerințele școlii, antrenarea resurselor umane în scop unitar, antrenarea școlarilor și preșcolarilor în activități comune.

OBIECTIVE:

- Antrenarea școlarilor și a preșcolarilor în desfășurarea unor activități comune prin stimularea interrelaționării între copii de vârstă diferita, aparținând grădiniței și școlii;
- Dezvoltarea cooperării și a colaborării între educatoare și învățătoare, urmărindu-se armonizarea condițiilor specifice fiecărei instituții cu exigențele sociale de ordin general;
- Atragerea efectivă a preșcolarilor și elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular, conducând la creșterea calitativă și cantitativă a acestor activități;
- Asimilarea de către preșcolari a unor reguli de conduită individuală și colectivă.
- Stimularea creativității și inițiativei copiilor prin jocurile didactice propuse.
- Consolidarea deprinderilor de comportare civilizată.
- Conștientizarea rolului nouului adult – învățătorul.
- Dezvoltarea unor emoții și sentimente pozitive față de mediul școlar.
- dezvoltarea abilității cadrelor didactice pentru crearea unui mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de cunoaștere a vieții altor copii;
- Stimularea și promovarea capacităților creative ale preșcolarilor și elevilor prin expoziții cu lucrări plastice, dramatizarea unor povești;

GRUPUL ȚINTĂ:

- Beneficiari direcți:
 - elevii clasei a IV-a
 - preșcolarii grupelor mari de la Grădinița cu program prelungit nr. 47 din Brăila.
- Beneficiari indirecți: părinții copiilor, cadrele didactice.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Responsabilizarea părinților preșcolarilor în vederea integrării cu succes în clasa 0.

- Stimularea motivației copiilor și participarea lor activă și responsabilă la activitățile comune desfășurate.
- Cunoașterea de către copii a învățătoarei, precum și a școlii în care vor învăța.
- Formarea unor abilități de lucru în echipă.
- Îmbogățirea cunoștințelor copiilor prin implicarea lor în diversele activități comune.

MEDIATIZARE:

- Prezentarea proiectului în cadrul Comisiei Metodice la nivel de unitate;
- Popularizarea proiectului în rândul părinților.
- Diseminare on-line pe paginile grădiniței și ale școlii
- Popularizarea acțiunilor în mass-media.

MONITORIZARE:

- Desfășurarea acțiunilor la termenele stabilite;
- Implicarea tuturor factorilor în desfășurarea proiectului.

EVALUARE:

- Organizarea unei expoziții cu materialele realizate de copii și fotografii din timpul desfășurării proiectului;
- Stabilirea unor legături permanente între instituțiile implicate în proiect, în vederea perfectării unor noi teme de parteneriat

Vizite la școală

Spectacole

Întâlniri părinți-învățătoare-educatoare

Activități practice și de îndemânare

Ziua Porților Deschise

Ziua cititului împreună

Dramatizări

Acestea sunt doar câteva dintre activitățile realizate în cadrul parteneriatelor dintre grădiniță noastră și școlile din municipiu. Pe lângă acestea mai putem aminti: „Noi umblăm să colindăm”, „Vine zvon de primăvară”, „Lumina în ochi de copil“ etc., desfășurate cu ocazia Crăciunului, Mărțișorului sau sărbătorii Paștelui.

Concluzionând, continuitatea grădiniță-școală reprezintă un factor primordial în dezvoltarea ulterioară a individului. Bazele unei educații eficiente se pun încă de timpuriu, astfel că primele intervenții asupra personalității copilului, desfășurate în mod organizat în afara familiei se realizează inițial în cadrul grădiniței, iar apoi în ciclul primar. Așadar, această perioadă reprezintă prima etapă organizată de învățământ în cadrul căreia se desfășoară activități educative menite să contribuie la instruirea și formarea copilului și a personalității acestuia. Grădinița este etapa premergătoare școlii și raportul dîntre grădiniță și școală, în general, trebuie să fie un raport de continuitate în plan instituțional, în planul conținutului și al metodelor. Necesitatea colaborării dîntre aceste instituții, situate pe trepte diferite, rezultă din obiectivul comun pe care îl urmăresc - dezvoltarea personalității copilului.

Bibliografie:

1. WALLON, Henri, *Evoluția psihică a copilului*, București, E.D.P. 1975.
2. LOHANEL, I.A., *Legătura dintre grădiniță și școală*, Răsunetul. Cotidianul bistrițenilor de oriunde (articole publicate într-un ziar online), 2010.
3. DUMITRU, Magdalena, *Copilul, familia și grădinița*, Editura Compania, București, 2000.
4. MATEIAȘ, Alexandra, *Ghid de parteneriat și consiliere*, E.D.P., București, 2003.

MODALITĂȚI DE REALIZARE A CONTINUITĂȚII ÎNTRE GRĂDINIȚĂ ȘI CICLUL PRIMAR

Prof. învățământ primar **Halici Lavinia-Bianca**
Școala Gimnazială „Ion Creangă“ Brăila

În analiza modalităților de realizare a continuității între școală și grădiniță voi pleca de la citatul lui Henri Wallon: „Este împotriva naturii să tratăm copilul în mod fragmentar. Cu fiecare perioadă el constituie un ansamblu indisolubil și original. În succesiunea perioadelor copilul rămâne una și aceeași ființă în curs de metamorfozare. Condiția esențială a atingerii de către toți copiii a gradului de dezvoltare și adaptare cerut de o eficientă activitate scolară o reprezintă realizarea unei legături funcționale de continuitate între activitatea din grupa mare a grădiniței și prima clasă a școlii primare. „Neceșitatea colaborării dintre aceste instituții situate pe trepte diferite de dezvoltare rezultă din obiectivul comun pe care îl urmăresc și anume dezvoltarea personalității copilului în scopul formării unui om de bază al societății.

Activitatea pe care o desfășoară copilul în grădiniță constituie mijlocul principal prin care se realizează în mod gradat dezvoltarea sa intelectuală și pregătirea pentru școală. Mediul grădiniței este unul non-directiv, bazat pe ponderea activităților libere, a jocului și a relațiilor cu un plus de afectivitate. La școală, climatul este bazat pe o anumă disciplină care solicită îndeplinirea cu regularitate și constinciozitate a sarcinilor activităților de învățare. Necesitatea asigurării unei continuități între grădiniță și școală impune o mai strânsă colaborare între cele două instituții, scopul acesteia fiind continuarea dezvoltării copilului și continuarea muncii educative. Continuitatea determină condițiile ce asigură funcționalitatea sistemului educațional, dinamismul acestuia, vitalitatea, posibilitatea dezvoltării și amplificării precum și perspectivele schimbării calitative. Aceasta este prezentă sub aspect conceptual și operațional. Prin continuitate, conținutul asistă dezvoltarea personalității în timp, imprimându-i noi dimensiuni.

Modalitățile de realizare a continuității între grădiniță și ciclul primar pot fi numeroase și foarte ușor de pus în practică dacă suntem cadre didactice deschise, maleabile, ce crează condiții favorabile continuității în educație prin completarea acțiunii educative atât sub aspectul conținuturilor cât și al finalităților. Continuitatea este apreciată mai ales din perspectiva complementarității, aceasta fiind o caracteristică de baza a învățării pe parcursul întregii vieți. De cele mai multe ori aceasta atrbuie sens și funcționalitate acțiunii educaționale. Învățătorii nu trebuie săuite continuarea la clasa pregătitoare, sub alte forme a jocurilor ce s-au desfășurat la grădiniță, sau modalitățile de evaluare și recompensare specifice.

Raportul dintre grădiniță și școală trebuie să fie un raport de coordonare ce vizează: planificarea, organizarea, obiectivele, conținutul, metodele, mijloacele și relația cadre didactice-copil.

Ca modalități de realizare a continuității între cele două etape de dezvoltare se impun numeroase acțiuni comune între grădiniță și școală, acțiuni ce au ca scop bunăstarea copilului. Acțiunile pot avea diverse forme. Pot fi întâlniri sub forma celei de astăzi , în care cadrele schimbă opinii, fără a implica direct copiii, sau pot fi activități planificate să se desfășoare în grupuri eterogene preșcolari-școlari, ce au rol instructiv-educativ, dezvoltă spiritul de echipă și perseverența , încurajează comunicativitatea și reușesc să construiască o legătură puternică între participanți. Succesul acestor activități depinde de interesul și de priceperea cu care cadrele se ocupă de organizarea și desfășurarea acestora.

Organizarea unor întâlniri frecvente, sub forma unor serbări comune, concursuri sportive, vizite, ateliere în care copiii să realizeze împreună lucrări ce vor duce la realizarea unor expoziții, efectuarea unor excursii sau tabere, au ca urmare stabilirea unor relații de prietenie între școlari și preșcolari, dar și familiarizarea celor din urmă cu sălile de clasă, cu ambientul, cu învățătoarea, în scopul integrării cu succes în viața de școlar. Întâlnirile interactive valorifică experiențele acumulate și ne dău prilejul de a căuta soluții la problemele care nu și-au gasit încă rezolvarea.

Fișa de observare și caracterizare psihopedagogică a preșcolarului, pe care doamnele educatoare o întocmesc cu atenție la final de ciclu, conține recomandări și date esențiale despre copil, în funcție de care învățătorul poate planifica desfășurarea următoarelor activități tinând cont de particularitățile individuale ale copiilor pentru un progres semnificativ în planul dezvoltării acestora și reducerea comportamentelor deviante, precum și a eșecului școlar.

Problemele pe care le ridică trecerea copiilor de la grădiniță la școală pot fi rezolvate doar dacă educatoarele și învățătoarele iubesc , respectă copilul și aplică în mod creator experiența pedagogică acumulată.

Asigurarea unui parteneriat real între grădiniță și școală, implicarea tuturor în realizarea unei unități de cerințe, va duce implicit la o educație corectă a copiilor, la evitarea erorilor în educație și la soluționarea imediată a problemelor ce apar.

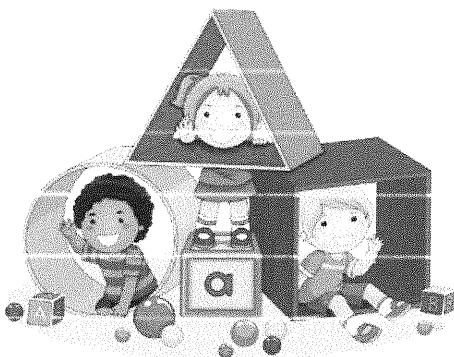
Bibliografie:

1. CUCOȘ, C. , *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2000.
2. CRISTEA S., *Dictionar de pedagogie* ,Chișinău, 1998.
3. NEACȘU I., *Instruire și învățare*, București, 1999.

CONTINUITATEA ÎNTRE GRĂDINIȚĂ ȘI ȘCOALĂ – PREMISĂ A SUCCESULUI ȘCOLAR

Prof. învățământ primar Stanciu Nicoleta
Prof învățământ primar Dumitriade Carmen
Școala Gimnazială „Ion Creangă“ Brăila

A fi învățător nu este o meserie, ci o profesie, una care implică un grad ridicat de responsabilitate, deoarece acesta nu se reduce la instruire; menirea cadrului didactic este educarea copilului. Trebuie să faci ceea ce e bine pentru formarea lor, trebuie să le modelezi caracterul. Este ușor; copilul este deschis, este sincer și vulnerabil. Putem fi buni specialiști, dar și creatori. Fără a distrugе lumea copilului, educatorul este cel care intervine cu tact și orientează copilului gândirea și imaginația.

Venirea copilului în școală îl solicită intens și învățarea devine treptat tipul fundamental de activitate. Activitatea școlară va ocupa cea mai mare parte a timpului copilului, orientându-i întreaga personalitate și determinând schimbări în sens evolutiv.

Din punct de vedere organizatoric, asigurarea continuității între grădiniță și școală este determinată de instituționalizarea grupelor mari, în care abilitățile formate deja sunt reluate și exersate în contexte noi de aplicare, accentuându-se capacitatea copiilor de a opera cu ele, de a stabili noi legături între cunoștințe și de a le utiliza în practică. Se impune analizarea unor aspecte ale realizării continuității între grădiniță și școală în învățare.

Un prim element îl constituie **cunoașterea particularităților psihologice** ale vîrstei preșcolarului mic, precum și implicațiile pedagogice ale învățării. În al doilea rând, se solicită **abordarea cu atenție deosebită a conținutului**, ale cărui baze se pun în preșcolaritate, reluat fiind, la un alt nivel, în școală primară.

Alt aspect îl constituie strategia didactică utilizată, concretizată într-o varietate de metode, procedee și mijloace de învățământ care să faciliteze transmiterea materiei și formarea de abilități. Cel mai important element în această abordare îl constituie **jocul didactic**, activitate de bază a copilului și, totodată, modalitate de inițiere treptată în

procesul complex al învățării. Jocul are o pregnanță firească în viața copiilor, este „munca“ lor.

De aici, necesitatea ca educatorii, fie ei la nivel preșcolar sau primar, să recunoască puterea jocului în dezvoltare și în capacitatea de asimilare a copilului. Există o strânsă interdependență între evenimentele de la începuturile învățăturii copilului și succesele sau insuccesele din viitoarea activitate educațională. Ca activitate fundamentală a copilului, jocul poate contribui la formarea unei atitudini pozitive față de muncă. La preșcolari, de exemplu, cea mai adecvată modalitate de formare a interesului pentru muncă constă în îmbinarea acțiunii cu jocul. Prin joc, copilul are posibilitatea de a fi mai degrabă un inițiator în propria sa lume, de aceea el determină creșterea încrederii în sine, îi dă posibilitatea de a-și folosi imaginația, îl ajută să pună în practică abilitățile și pricerile dobândite. Jocul poate contribui la îmbogățirea bagajului de cultură și estetic, dezvoltându-i creativitatea și sensibilitatea.

Vorbind despre aspectul cognitiv și cel afectiv în procesul învățării, Jean Piaget a arătat că ele sunt inseparabile și ireductibile: „Nu există deci nicio conduită, oricât de intelectuală ar fi, care să nu aibă drept mobiluri factori afectivi; dar, reciproc, nu pot exista stări afective fără intervenția percepțiilor sau înțelegerii, care constituie structura lor cognitivă”.

Este necesară o etapă de tranziție de la joc la muncă, de la jocul preșcolarului la munca școlarului. Copilul trebuie învățat „să se joace în muncă”. Și, cum „munca“ de bază a școlarului este învățarea, pentru ca relația joc–învățare să fie firească, se cer respectate următoarele condiții; jocul să conțină elemente de învățare, iar învățarea însăși să conțină elemente de joc.

O trecere reușită a preșcolarului în școală primară depinde, în bună măsură, de felul în care este abordată problema jocului. „Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihologică poate să respire și, în consecință, să acționeze. A ne întreba de ce copilul se joacă înseamnă a ne întreba de ce copilul este copil, nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale”, spune E. Claparede.

La intrarea în clasa pregătitoare, copilul trebuie să fie capabil să se orienteze în spațiu, să mânuiască cu o oarecare siguranță instrumentele de scris, să redea grafic modele simple. Parcurgând etapa școlarizării în grădiniță, este de așteptat ca la intrarea în clasa pregătitoare integrarea în colectiv să nu mai constituie o dificultate. „Iubirea mea e jocul, râde copilul.” Și dacă ar trebui să știe bine un lucru. Capul copilului nu este un vas pe care să-l umpli, ci o fâclie pe care s-o aprinzi astfel încât, mai târziu, să lumineze cu lumină proprie” (Plutarh).

Continuitatea între grădiniță și școală este posibilă prin asigurarea unor măsuri de ordin psio-pedagogic realizate metodic. Copilul, înainte de a intra la școală, trebuie cunoscut temeinic. Se are în vedere cunoașterea acumulărilor realizate în perioada preșcolară, în special a acelora care, într-un fel sau altul, constituie elemente pregătitoare pentru învățarea citirii și a scrierii, acestea sunt strâns legate de capacitatea de exprimare

a copiilor, de nivelul auzului fonematic, de posibilitățile de mânuire a instrumentelor de scris, de coordonarea mișcărilor mâinii în vederea trasării unor contururi, etc.

Există căi și modalități specifice care să vizeze perfecționarea pregătirii preșcolarului pentru viața școlară propriu-zisă, pentru regimul școlar cu specificitatea sa. Aceste modalități vizează în prim plan pregătirea specifică, sub raportul componentelor psio-intelectuale, cognitiv-formative și în al doilea rând comportamentul psihosocial specific vieții de elev.

Bibliografie:

1. ALEXANDRU J., *Cunoașterea copilului preșcolar*, Editura Revistei de pedagogie, București, 1992.
2. ***, *Integrarea copilului în activitatea școlară*, Culegere metodică editată de Revista de pedagogie, București, 1978.
3. OPRESCU N., *Copilul preșcolar în regimul activității școlare*, în Revista Învățământului preșcolar nr. 1-2/ 1998.

CONTINUITATEA GRĂDINIȚĂ-ȘCOALĂ

Prof. învățământ preșcolar **Şerban Voica**,
Grădinița cu P.P. nr. 56
educațoare Matacă Stana,
Grădinița Ciocile

Continuitatea grădiniță-școală reprezintă un factor primordial în dezvoltarea ulterioară a individului. Bazele unei educații eficiente se pun încă de timpuriu, astfel că primele intervenții asupra personalității copilului, desfășurate în mod organizat în afara familiei se realizează inițial în cadrul grădiniței, iar apoi în ciclul primar. Așadar, această perioadă reprezintă prima etapă organizată de învățământ în cadrul căreia se desfășoară activități educative menite să contribuie la instruirea și formarea copilului și a personalității acestuia. Grădinița este etapa premergătoare școlii și raportul dintre grădiniță și școală, în general, trebuie să fie un raport de continuitate în plan instituțional, în planul conținutului și al metodelor.

Sistemul de învățământ, ca produs al dezvoltării sociale, a reflectat întotdeauna cerințele și posibilitățile oferite de societate, afirmându-se, la rândul său, ca factor al dezvoltării sociale. Sub impulsul cerințelor dezvoltării sociale, sistemele de învățământ se modifică, tinzându-se modernizarea metodelor de predare, a conținutului, a formelor de organizare, precum și a formelor de colaborare, de cooperare dintre diferitele instituții educative (familie – grădiniță – școală). Pregătirea copiilor preșcolari pentru școală a fost și este o problemă de mare actualitate, mai ales în condițiile intensificării și accelerării întregului proces de învățământ.

Grădinița realizează sprijinirea viitoarei activități prin intermediul a două forme specifice: jocul și învățarea. Desigur, pregătirea copilului pentru școală este una din sarcinile grădiniței. Orientările moderne în educație relevă din ce în ce mai mult faptul că învățământul preșcolar trebuie să realizeze educația preșcolară „având ca funcție majoră formarea și dezvoltarea personalității copilului în raport cu nevoile specifice vîrstei, cu posibilitățile și dotările sale, în interesul său și al comunității sociale... Celealte funcții, inclusiv cea de pregătire pentru școală, trebuie să fie subordonate acestei funcții de bază”. (Păun, 2000)

Una dintre funcțiile grădiniței este aceea de a pregăti copilul pentru integrarea optimă în regimul școlar.

Grădinița, prin particularitățile ei, are atât un caracter specific, răspunzând cerințelor de varstă ale copiilor între 3 și 6 ani, cât și elemente structurale comune cu activitatea din alte instituții de învățământ.

Legătura grădiniță – școală are dublu sens, scopul acesteia fiind continuitatea dezvoltării copilului și continuitatea procesului muncii educaționale.

După cum afirmă specialiștii, realizarea continuității grădiniței presupune:

- asigurarea posibilităților reale de frecvențare a grădiniței pentru toată populația între 3 și 6 ani;
- realizarea unei unități a punctelor de vedere cu privire la conținutul activității și al metodelor de activitate din grădiniță și școală;
- cunoașterea reciprocă a programei de învățământ individualizat încă din grădiniță;
- preocuparea specială pentru conținutul și formele de pregătire la copiii din grupa mare.

Unii specialiști afirmă că pregătirea pentru școală înseamnă asigurarea de condiții pentru ca preșcolarul să poată deveni beneficiarul real al dialogului educațional, pentru introducerea și menținerea stării de comunicare psihologică între copil și educator. Un aspect esențial al pregăririi pentru școală îl constituie crearea acelei condiții psihologice esențiale în activități educaționale, prin care se instituie pentru fiecare copil situația de comunicare educațională autentică – deci de inducere a stării de receptivitate psihologică educațională în raport cu cea instructiv – educativă școlară (Constantinescu, 1976).

Pregătirea pentru școală înseamnă formare – antrenare și cultivare de abilități, deprinderi, atitudini și modalități acționale, disponibilități motivațional – afective, care să-l facă apt pe copil de a face față solicitărilor specifice situațiilor școlare. Ea semnifică și formarea prospectivă pentru evoluția viitoare în contextul școlar și social general. Conceptul de integrare școlară poate fi abordat prin prisma notelor definitorii pentru conceptul psiho – social general de integrare.

Nu putem rupe pregătirea pentru școală de pregătirea mai generală pentru integrarea în viața socială, de procesele complexe de formare armonioasă a personalității, de pregătirea pentru noile solicitări în sfera vieții și practicii sociale cu caracteristicile sale noi.

Condiția esențială a atingerii de către copil a gradului de dezvoltare și adaptare cerut de o activitate școlară eficientă o reprezintă integrarea efectivă a grădiniței în sistemul școlar și, mai precis, realizarea unei legături funcționale de continuitate între activitatea din grădiniță și cea din cadrul școlii.

Mersul la școală marchează o cotitură în viața copilului, pe care o resimte și familia. Acest moment îndeplinește dorința preșcolarului de a deveni școlar, în grădiniță, preșcolarul interpretează doar imaginativ și exterior rolul de elev. O dată cu intrarea în școală, el ajunge într-o lume reală, organizată după reguli „speciale“.

Este recunoscut faptul că perioada de la 3 la 6-7 ani lasă cele mai profunde urme asupra personalității în devenire, deoarece aceasta este perioada receptivității, mobilității și flexibilității psihice dintre cele mai pronunțate.

Aceasta este perioada când influențele externe lasă cele mai durabile urme, când se constituie premisele personalității și se pun bazele „eului“ cognitiv, afectiv, motivațional și volativ-caracterial.

Marea artă a unui educator constă în cizelarea manierelor și informarea minții; el trebuie să sădească în elevul său bunele obiceiuri și principiile virtuții și ale înțelepciunii, să-i redea treptat o viziune asupra omenirii și să dezvolte în el tendința de a iubi și de a imita tot ceea ce este excelent și demn de laudă.

Activitatea pe care o desfășurăm cu copiii în grădiniță, duce în mod nemijlocit la formarea și la dezvoltarea deprinderilor și priceperilor de muncă intelectuală, activitate ce are continuitate și în munca școlară de mai târziu.

Grădinița a avut și continuă să aibă un pronunțat conținut educativ, propunându-și să asigure condiții care să stimuleze dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, afectiv și volitional și să-l deprindă să reacționeze adecvat într-o colectivitate de lucru.

Nu atât însușirea unui volum mare de cunoștințe îl face pe copil apt pentru școală, ci, mai ales, achiziționarea unor capacitați și abilități intelectuale care să-i înlesnească munca de învățare.

Trecerea copilului de la grădiniță la școală nu trebuie să constituie un prag, ci o continuare obișnuită a unei programe care este în dezvoltare și continuată de către școală. Atributele școlarizării, cât și obiectivele majore ale educației școlare, obligă la conceperea unei pregătiri pentru școală ca un efort de a ridica întreaga formăție a copilului la un stadiu superior în dezvoltarea lui intelectuală și comportamentală.

O astfel de abordare poate asigura copilului nu numai adaptarea la cerințele regimului școlar, ci și parcurgerea unui drum ascendent de școlaritate și implicit, în planul formării și dezvoltării personalității sale.

Multitudinea relațiilor pe care grădinița le stabilește cu mediul socio-educațional apropiat situează instituția de educație preprimară într-un context de determinări reciproce menite să asigure eficiență și optimizarea procesului educațional. Grădinița devine astfel un centru de educație care lucrează în beneficiul copiilor, al familiilor lor și al comunității.

Necesitatea colaborării dintre aceste instituții, situate pe trepte diferite, rezultă din obiectivul comun pe care îl urmăresc-dezvoltarea personalității copilului. Înfăptuirea acestui obiectiv presupune asigurarea succesiunii și continuității rezultatelor obținute la cele două niveluri. Grădinița urmărește prin toate acțiunile sale pregătirea copilului pentru școală, acesta urmând să valorifice ce s-a realizat în etapa anterioară.

„CU PAȘI MICI SPRE ȘCOALĂ”

SIMPOZION JUDEȚEAN
„ȘCOALA ȘI GRĂDINIȚA
PARTENERI”

Grădinița cu program prelungit nr. 47 Brăila
Prof. înv. preșcolar Vâlcu Nina-Nicoleta

Dinamica schimbărilor prin care trece societatea, rapiditatea informațiilor care trebuie implementate din mers în sistemul educațional ne-au determinat să găsim căi care să asigure o mai mare adaptare la realitățile sociale.

Așa s-a născut ideea de parteneriat între grădiniță și școală sub un titlu generos și atractiv „Cu pași mici spre școală”.

Parteneriatul cu „Liceul de Arte Hariclea Darclee”,
Școala nr.2 „Fănuș Neagu”
Școala nr.28, Vasile Alecsandri
a fost proiectat să debuteze începând cu grupa mare și respectiv clasa a IV-a

La baza desfășurării acestei strategii a stat cunoașterea specifică a programelor celor trei unități, a obiectivelor și finalităților grupelor mari, respectiv clasa O și, mai ales cunoașterea reciprocă dintre copii.

Acțiunile au avut cu preponderență un caracter artistico-educativ.

În urma acestui demers am contactat directorii celor trei unități de învățământ, care au manifestat deschidere, dându-și acordul și ulterior participând direct la unele din activitățile derulate.

Calendarul de activități a urmărit evenimentele culturale și religioase prezentate accesibil copiilor:

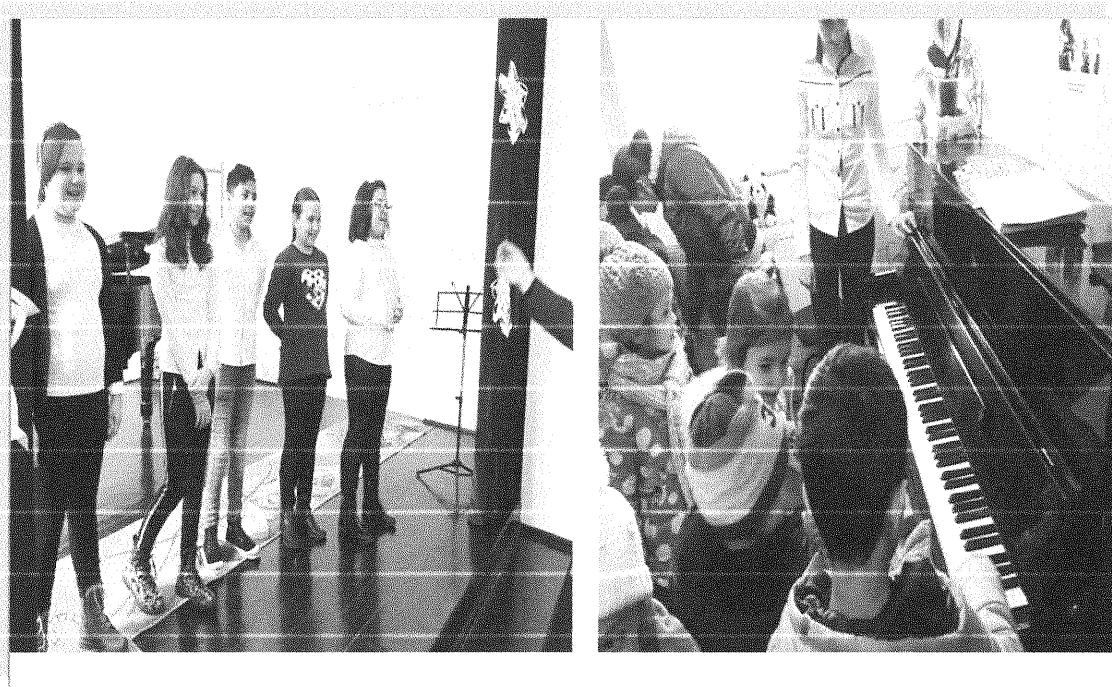
Ziua Școlii, Crăciunul, Paștele, Ziua Internațională a Muzicii, Ziua Internațională a Cititului Împreună. Permanent ne-am bucurat de participarea numeroasă atât din partea părinților, a colegelor educatoare și învățătorilor, și invitați din partea comunității locale .

Între grădinița noastră și școli s-a încheiat Protocol de parteneriat și împreună am întocmit Calendarul de activități .

O primă acțiune comună a fost participarea preșcolarilor ca invitați, la spectacolul organizat de școlarii din cadrul Liceului de Arte „Hariclea Darclee”.

Cu această ocazie , preșcolarii au cunoscut școala și „partenerii de acțiune”.

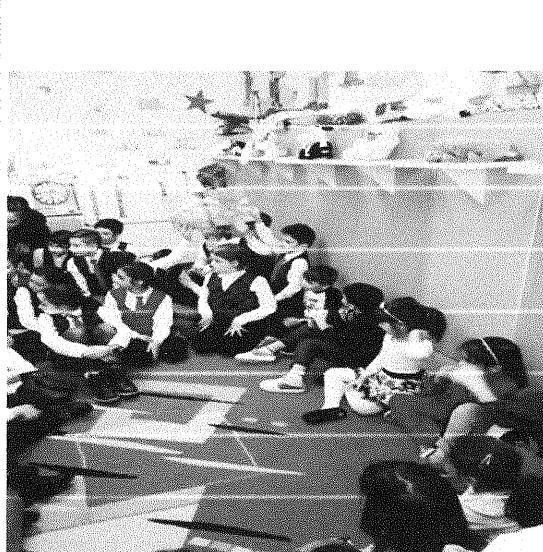
Școlarii au dansat atât balet cât și dansuri contemporane, au interpretat colinde de Crăciun vocal și instrumental. Ne-am dat seama astfel că, atât noi, cadrele didactice cât și copiii, suntem competitivi cu partenerii noștri, dovedindu-ne că abilitățile pe care le avem ne permit desfășurarea cu succes a acțiunilor planificate în calendar.

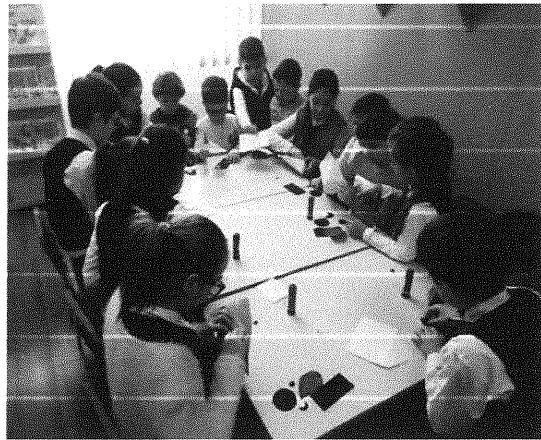

O altă activitate desfășurată la sediul Grădiniței cu Program Prelungit nr.47 s-a desfășurat cu ocazia Zilei Internaționale a Cititului Împreună.

Clasa a IV-a B de la Școala Fănuș Neagu, doamna învățătoare Ciupitu Gianina, clasa a IV-a de la Liceul de arte Hariclea Darclee, doamna învățătoare Badalache Ionela au participat la activitate alături de grupele mari din grădiniță conduse de doamnele educatoare Busuioc Cristina, Postelnicu Eugenia, Zevedei Gabriela și

Implicitarea celor trei factori esențiali, familia-grădiniță-școală, în asigurarea calității demersului îndeplinește dorința noastră de a dezvălui premisele motivaționale și a incita la implicare activă.

Noi, echipa implicată în acest proiect, încercăm să găsim lucrurile care să îndrepte copilul spre fericire, educându-l astfel încât să poată deveni o „binecuvântare” pentru lume.

Prin acest parteneriat, vom reuși să dezvăluim copiilor fumusețea vieții, prin implicarea în activități comune plăcute și formarea

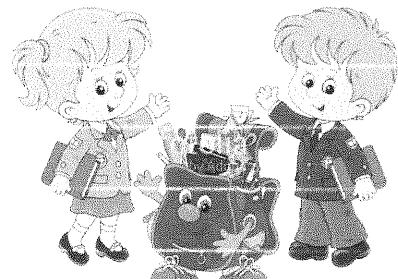

PARTENERIAT EDUCATIONAL

Azi la grădiniță, mâine la școală!

INITIATORII PROIECTULUI și COORDONATORI:

- *prof. înv. primar Morteciu Elena*
- *prof. înv. preșc. Munteanu Ani*
- *prof. înv. preșcolar Pirlog Rodica*
- *Prof. înv. preșcolar Condrut Valentina*

PARTENERI:

- **GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL - IANCA**
- **LICEUL TEORETIC „CONSTANTIN ANGELESCU” - IANCA**

I. PREZENTAREA PROIECTULUI

ARGUMENT

Un sistem național de învățământ este eficient dacă este unitar și încurajează continuitatea între treptele de învățământ, inclusiv între învățământul primar și cel preșcolar.

Creșterea și devenirea ca adult a copilului este un drum lung și sinuos în care este implicată întreaga sa personalitate cu toate aspectele ei, iar pasul către școlaritate reprezintă un prag ce implică o serie de aspecte psihologice specifice adaptării școlare, iar acest lucru imprimă o direcție generală a întregii perioade pe care copilul o va petrece în școală.

Pregătirea copilului pentru școală este considerată “funcția majoră”, obiectivul final al activităților instructiv-educative din grădiniță.

În sprijinul și pentru o trecere eficientă de la grădiniță la școală și pentru crearea unei imagini pozitive despre școală, în ochii micului preșcolar, un rol important îl are atingerea obiectivelor ce vizează comportamente psiho-sociale ale personalității copilului, din cadrul parteneriatului cu școala.

În cadrul parteneriatului cu școala, copilul va afla că școala nu este un loc îngrozitor în care jocul dispare, prin crearea unui climat atrăgător, asemănător celui cu care s-a obișnuit la grădiniță și includerea jocului în activitățile școlare, prin implicarea în

activități comune plăcute, copilul va deveni capabil să realizeze jocuri mult mai complexe prin care își va însuși cunoștințe, comportamente și deprinderi.

Prin activitățile acestui parteneriat încercăm să dezvăluim copiilor frumusețea vieții de școlar, să găsim cele mai eficiente căi pentru a asigura adaptarea preșcolarilor la viața școlară, care este o continuare absolut normală a activității copilului în continuă evoluție.

Pentru a înlesni adaptarea optimă a copilului la școală, se dorește să se mențină o strânsă legătură între școală și grădiniță, două instituții asemănătoare și deosebite, în același timp, scop care se operaționalizează prin efectuarea de vizite, de colaborări, de schimburi de experiență, ce pun preșcolarii în legătură directă atât cu școlarii cât mai ales cu învățătorul.

SCOPUL PROIECTULUI

Asigurarea continuității procesului de instruire și educație de la grădiniță la școală prin familiarizarea preșcolarilor cu sala de clasă, cu ambientul, cu cadrele didactice ale școlii, în scopul integrării lor cu succes în viața de școlar.

OBIECTIVELE SPECIFICE ALE PROIECTULUI

- Formarea unor reprezentări corecte despre școală și activitatea de tip școlar;
- Pregătirea psihologică a copilului și trezirea interesului de a deveni școlar;
- Eficientizarea relației grădiniță-școală;
- Flexibilizarea ofertei de învățare prin propunerea unei alternative educaționale;
- Stimularea creativității și inițiativei copiilor prin jocurile didactice propuse;
- Asimilarea de către preșcolari a unor reguli de conduită individuală și colectivă;
- Antrenarea școlarilor și preșcolarilor în desfășurarea unor activități comune;
- Conștientizarea rolului nouului adult – învățătorul;
- Dezvoltarea unor emoții și sentimente pozitive ce pot favoriza activitățile de învățare viitoare;
- Dezvoltarea unor abilități de a lucra în echipă;

GRUPUL TINTĂ

- Preșcolarii din grupele mari, elevii claselor a IV-a, cadre didactice (educaționale, învățătoare), logoped și consilier psiholog.

BENEFICIARI:

- Direcți: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice;
- Indirecti: comunitatea.

DURATA PROIECTULUI: octombrie 2018 – iunie 2019

BUGETUL PROIECTULUI: surse de autofinanțare.

RESURSELE PROIECTULUI

Umane : preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice, colaboratori ocazionali sau permanenți, mass-media;

Materiale: -albume, cărți, reviste, imagini, , aparat foto, calculator, CD-uri, etc;

-coli de desen, acuarele, creioane colorate, carioci, foarfeci, hârtie glasată, lipici, etc

II. PLANUL ACTIVITĂȚILOR

Prezentarea activităților

Activitatea 1

Titlul activității: Întocmirea proiectului

Perioada desfășurării: 01.09.2018 – 29.09.2018

Locul desfășurării: Liceul Teortic ”Constantin angelescu”

Participanți: cadrele didactice inițiațoare

Descrierea activității:

- ✓ Documentare, selectare, identificarea aspectelor pozitive care pot susține proiectul;
- ✓ Stabilirea echipei de proiect cu specificarea atribuțiilor fiecărui membru;
- ✓ Identificarea și atragerea în proiect a partenerilor potriviti pentru îndeplinirea obiectivelor;
- ✓ Redactarea acordurilor de parteneriat
- ✓ Elaborarea unui plan pentru managementul unor situații neprevăzute;
- ✓ Alcătuirea unui buget care să asigure în mod real funcționarea activităților propuse;
- ✓ Obținerea aprobărilor necesare desfășurării proiectului

Responsabili: cadrele didactice inițiațoare.

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice.

Modalități de evaluare: fișă de evaluare, portofoliul proiectului, aprobările obținute.

Activitatea 2

Titlul activității: „Să ne cunoaștem partenerii de proiect” – popularizarea proiectului.

Perioada desfășurării: 20.09.2018– 30.09.2018

Locul desfășurării: G.P.N. -IANCA

Participanți: cadrele didactice participante la proiect

Descrierea activității:

- ✓ Stabilirea procedurii de informare a grupurilor țintă prin afișe, internet, presa locală;
- ✓ Anunțarea desfășurării proiectului în revistele de specialitate;
- ✓ Informarea colegilor în cercurile pedagogice.

Responsabili: cadrele didactice inițiatore;

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice;

Modalități de evaluare: cadrele didactice informate.

Activitatea 3

Titlul activității: „**Obiceiuri și tradiții de Crăciun**” – confectionarea unor podoabe pentru brad, colaje și felicitări, moment artistic.

Perioada desfășurării: 01.12.2018 – 22.12.2018

Locul desfășurării: Liceul Teoretic ”Constantin Amgăescu”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Procurarea materialelor necesare;
- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Repetii pentru momentul artistic;
- ✓ Desfășurarea activității pe grupe: confectionarea podoabelor, împodobirea bradului, momente artistice prezентate de fiecare grupă, colaje, felicitări.

Responsabili: cadrele didactice inițiatore.

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice.

Modalități de evaluare: expoziție felicitări și colaje, moment artistic .

Activitatea 4

Titlul activității: „**Ziua porților deschise**”

Perioada desfășurării: 01.02.2018 – 30.02.2018

Locul desfășurării: Liceu- Liceul Teoretic ”Constatin Angelescu”

Participanti: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Pregătirea unor activități specifice promovării imaginii școlii;
- ✓ Confecționarea unor materiale promoționale;
- ✓ Invitarea părinților, preșcolarilor, a cadrelor didactice în scopul cunoașterii școlii.

Responsabili: cadrele didactice inițiațoare .

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice.

Modalități de evaluare: număr copii, părinți participanți.

Activitatea 5

Titlul activității: „Dar pentru mama” - confecționare de felicitări și mărtișoare, expoziție .

Perioada desfășurării: 01.03.20189– 15.03.2019

Locul desfășurării: Liceul Teoretic Constantin Angelescu” - Ianca

Participanti: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari.

Descrierea activității:

- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Procurarea materialelor necesare;
- ✓ Desfășurarea activității pe grupe: confecționarea mărtișoarelor, felicitărilor;
- ✓ Amenajarea expoziției.

Responsabili: cadrele didactice inițiațoare

Beneficiari: preșcolari, școlari, cadre didactice, părinți

Modalități de evaluare: număr copii, fotografii, părinți participanți.

Activitatea 6

Titlul activității:– Evaluarea proiectului

Perioada desfășurării: 01.06.2019 – 08.06.2019

Locul desfășurării: Sala defestivitatii

Participanti: cadrele didactice implicate în proiect.

Descrierea activității:

1. Evaluarea internă – inițiatorii și organizatorii vor urmări îndeplinirea scopurilor și a obiectivelor activităților. Vor întocmi rapoarte de activitate, vor formula concluzii.

2. Evaluarea -

- ✓ Analiza înregistrării derulării activităților pe CD-uri, album foto și portofoliu;
- ✓ Se vor consemna exemplele de bune practici.

Responsabili: cadrele didactice inițiatore.

Beneficiari: preșcolari, școlari, cadre didactice, părinți.

Modalități de evaluare: produsele realizate, rapoarte de evaluare, portofoliul proiectului.

III. MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PROIECTULUI

- Coordonatorii proiectului vor urmări desfășurarea activităților conform planificării și standardelor stabilite, corespondența între obiective și conținutul activităților, impactul lor asupra grupurilor vizate;
- Activitățile vor fi înregistrate prin fotografii, filmări, alcătuirea portofoliilor;
- Se va întocmi portofoliul proiectului cu materiale realizate, fotografii, mărturii și impresii scrise, imagini de la activități.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- Întocmirea rapoartelor de activitate;
- Lucrările plastice, colajele, felicitările vor fi expuse pentru a fi văzute de cât mai mulți membri ai comunității;
- Analiza finală va viza concordanța între obiective – activități – rezultate așteptate și obținute – dificultăți – sugestii;
- Consemnarea exemplelor de bună practică.

IV. MEDIATIZAREA ȘI DISEMINAREA

- ❖ Expoziție de desene și felicitari;
- ❖ Diseminarea pe www.didactic.ro a activităților și rezultatelor;
- ❖ Prezentarea informațiilor și rezultatelor în comisii metodice, cercuri pedagogice, internet, simpozioane;
- ❖ Diseminarea în cadrul unor cursuri de formare continuă;
- ❖ Discuții cu preșcolarii și școlarii participanți la activități;
- ❖ Schimburi de experiență;
- ❖ Înregistrări audio-video, fotografii.

CONTRIBUȚIA JOCULUI, A ÎNVĂȚĂRII ȘI A ACTIVITĂȚILOR CREATIVE LA DEZVOLTAREA PREȘCOLARULUI-ȘCOLARULUI MIC

Prof. învățământ preșcolar **Bălan Violeta- Rodica**
Grădinița cu P.P. Nr. 56 „Negruț“- Brăila

Pentru a se adapta noilor condiții de viață, copiii de azi trebuie să fie creativi, iar creativitatea la copiii preșcolari se poate stimula prin multiple căi și mijloace variate.

Copilul se naște cu capacitatea de a învăța, dar șansa supraviețuirii, a umanizării și socializării lui depinde de contactul cu adultul, de mediul educațional. Tot ceea ce poate realiza o ființă umană depinde de învățare, exercițiu, muncă și creație. Niciodată nu este prea târziu pentru cunoașterea, stimularea, educarea și dezvoltarea creativității. Dar cu cât această acțiune începe la o vîrstă mi mică și continuă de-a lungul anilor, cu atât va fi mai productivă, conducând la obținerea unor realizări mai valoroase.

Grădinița devine primul mediu organizat de maximă valorificare a resurselor multiple ale copiilor, de stimulare a acestora. Copilul este prin natura sa un spirit creativ, datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște ceea ce se petrece în jurul său.

Preșcolaritatea este apreciată tot mai mult, ca vîrstă care cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața unei persoane, pe parcursul ei înregistrându-se ritmurile cele mai pregnante în dezvoltarea personalității umane și una din cele mai semnificative achiziții cu ecou evident pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale. De aceea, nu putem face abstracție de una din dimensiunile esențiale pentru întreaga dezvoltare și afirmare a personalității- Creativitatea. Văzută prin prisma personalității, creativitatea capătă sensul de potențial creativ, de sumă de însușiri sau factori psihici ai unor viitoare performanțe. Educatoarei îi revine misiunea de a depista de timpuriu posibilitățile creative ale copiilor și de a crea condiții optime de dezvoltare. Așa cum muzica ne învață să ascultăm, iar pictura ne învăță să privim, activitățile practice ne învăță să acționăm, să găsim calea spre rezolvarea problemelor practice.

Locul activităților practice în formarea personalității copiilor rezultă în mod obiectiv din adevărul: “Aud- uit, Văd- țin minte, Acționez- înțeleg“. Activitățile practice desfășurate cu copiii, au constituit una din modalitățile de cunoaștere a copilului, a individualității fiecăruia scopul principal fiind acela de a promova independența în gândire, în creație și acțiune, în raport cu interesele și aptitudinile fiecăruia. Stimularea potențialului creativ prin activitățile practice se bazează pe următoarele principii:

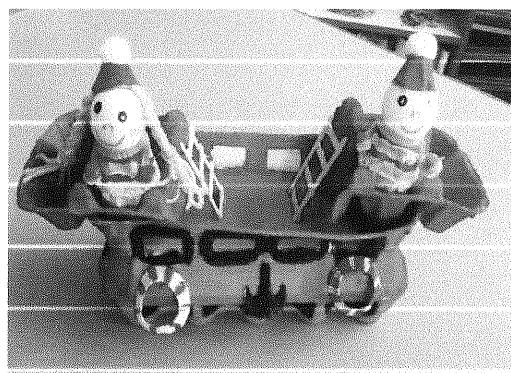
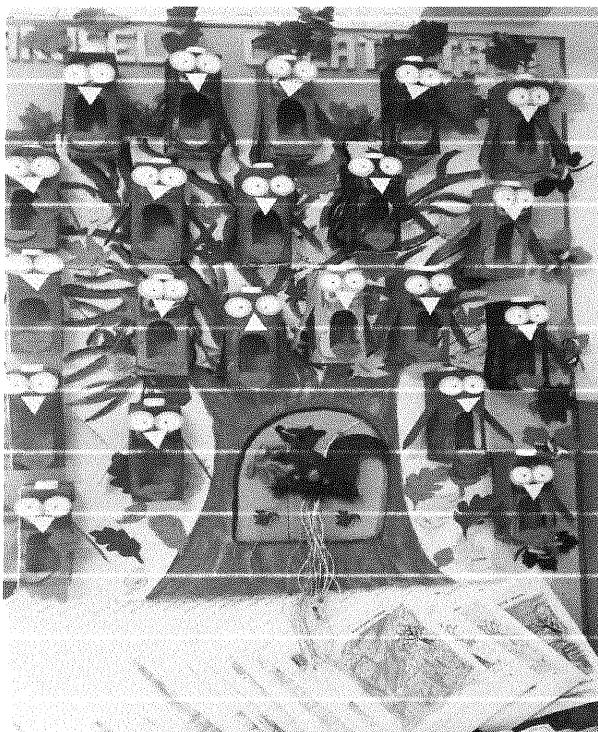
- asigurarea conexiunii între diferitele categorii de activități în cursul zilei;
- stimularea potențialului creativ al copiilor în realizarea unor lucrări, utilizând diferite materiale, dar în mod special materiale din natură și materiale reciclabile;
- interdisciplinaritatea în cadrul activităților practice;

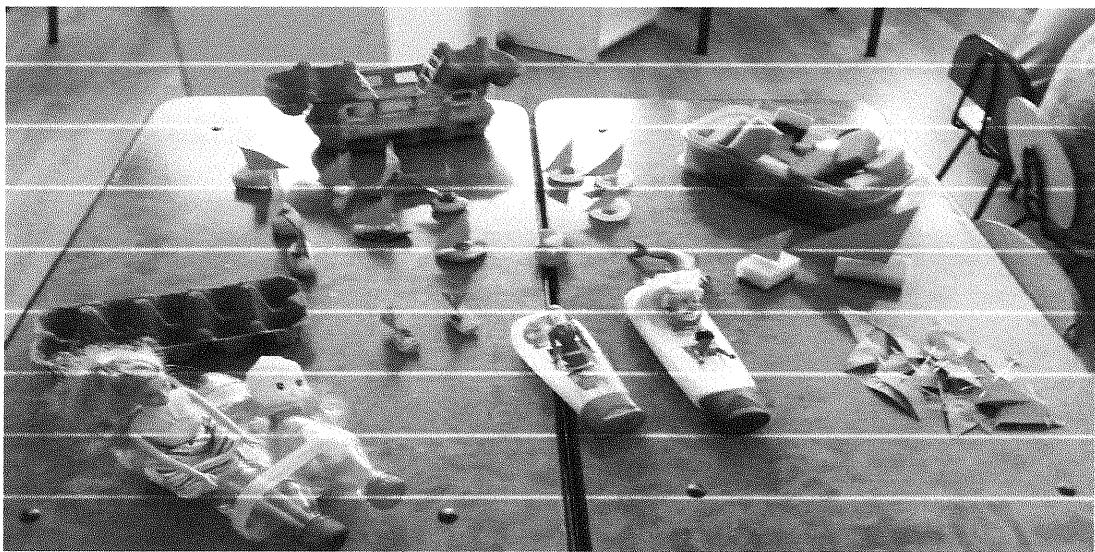
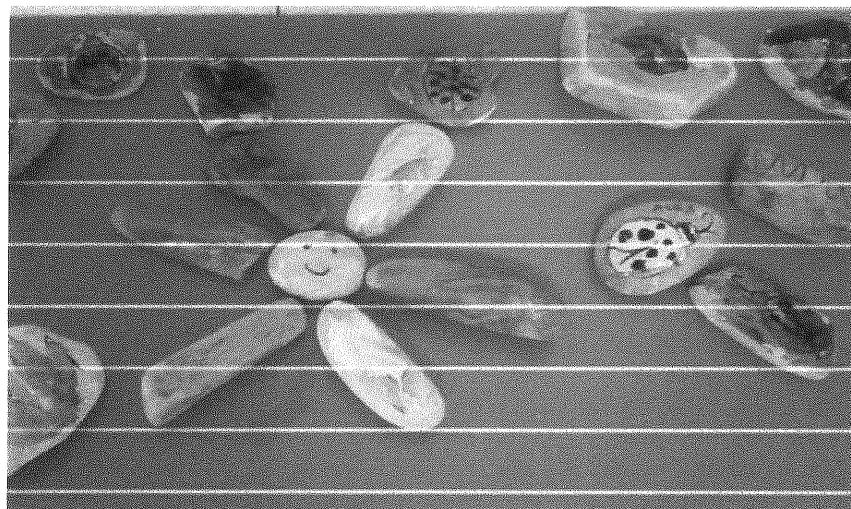
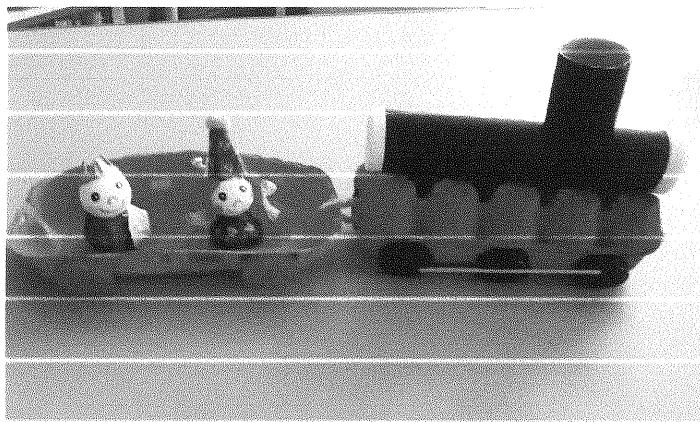
Activitățile practice trebuie corelate cu celelalte activități din grădiniță pentru a contribui la stimularea potențialului creativ, iar natura și materialul bogat de care dispunem, alături de materialele reciclabile, constituie un punct de plecare în activitatea de creație.

Natura oferă copiilor materiale variate și interesante, a căror observare, colecționare, sortare, conservare și prelucrare, contribuie la lărgirea orizontului de cunoștințe, la perfecționarea pricerelor și deprinderilor, la stimularea creativității. Si pentru că natura este atât de darnică cu noi, trebuie doar să privim cu atenție și vom descoperi o varietate de materiale ce pot fi adunate, sortate, reciclate sau transformate în jucării minunate și nu numai. Copiii pot participa direct la stângerea materialelor din natură, în cadrul unor activități și plimbări. Profunda lor concentrare în activitatea de a aduna cele mai reușite materiale din natură și nu numai, a însemnat o intensă activitate de observare, de analiză și de selecție a materialelor. Copiii au adunat frunze de diferite forme, culori și mărimi, castane, conuri de brad, ghinde, crengute dar și pietricele, acestea fiind preferatele noastre. Nu au uitat nici de materialele reciclabile (de dopuri, suluri de hârtie, peturi, obiecte de unică folosință, ambalaje și diferite cutii, etc.). În acest fel educația își lărgeste orizontul, creativitatea crește, este liberă și neîngrădită, copiii se dezvoltă armonios, iar natura ne zâmbaște. De ce oare...?

În formarea și dezvoltarea deprinderilor practice și stimularea potențialului creativ al copiilor experiența a dovedit că, lucrându-se prea des după şablon, copiilor li se limitează posibilitatea dezvoltării imaginației și gândirii. Prin diversitatea formelor, a coloritului și a posibilităților de îmbinare a materialelor se deschide camp larg manifestării imaginației. Permanent am încercat să-i stimulez pe copii să confectioneze jucării din materiale colecționate de ei.

Activitățile practice desfășurate cu copiii, oferă reale posibilități de stimulare a creativității în funcție de cunoștințe, de înclinașii, de interes și de aptitudini. S-a constatat existența fenomenului creativității în stare potențială la toți copiii, manifestarea lui înregistrând grade diferite, iar în acest sens se impune lăsarea unui "camp liber" de manifestare pe linia imaginației, a fanteziei și a creativității. În stimularea creativității importante sunt deopotrivă metodele, relația educatoare- copil, atitudinea educatoarei și atmosfera instaurată de aceasta în sala de grupă. În munca fiecărei educatoare, trebuie să existe elementul de creativitate, deoarece ea este cea care îl stimulează, îl ajută și îl încurajează pe copil în micle sale „Creații“.

TABEL NOMINAL
cu lucrările înscrise la Simpozionul Județean ȘCOALA ȘI GRĂDINIȚA- PARTENERI

Nr. crt.	Titlul lucrării	Autor	
1.	„De la gentuță la ghiozdan“	Grosu Gena	Grădinița cu p.p. nr.6
2.	Parteneriat educațional „Caravana prieteniei“	Robitu Anamaria	Şc. „Mihu Dragomir“
3.	„Contribuția jocului în dezvoltarea psihică a preșcolarului“ *PPT	Sandu Adriana Gîrbu Gabriela	Grădinița cu p.p. nr.6
4.	„Caracterizarea și interpretarea aspectelor fizice și psihosociale specifice preșcolarului“	Preda Chira Manea Clara	Şc. „Aurel Vlaicu“
5.	Proiect de parteneriat educațional	Malinchi Mariana	Şc. „Aurel Vlaicu“
6.	Proiect de parteneriat educațional „Actori mari, actori mici – teatru pentru școlări și pici“	Tulumis Violeta Pațelea Viorela	Şc. „Mihu Dragomir“ Grădinița cu p.p. nr.56 „Negruț“
7.	Particularitățile psihice și morfofuncționale ale copiilor cu deficiențe de comunicare“	Clas Veronica	Lic. „Hariclea Darclee“
8.	„De mâna cu grădiniță către școală“	Aramă Georgeta Minaev Mirela	Grădinița cu p.p. nr.2
9.	„Jocul- modalitate de socializare, învățare, educare și dezvoltare psihică a copilului preșcolar“*PPT	Mocanu Mirela	Grădinița cu p.p. nr.6
10.	„Școala- Grădinița, două verigi importante în dezvoltarea elevului“	Van den Berg Jianu Violeta Jianu Ștefana	Şc. „Ion Creangă“ Şc. „Vlaicu Vodă“
11.	„Modalități de realizare a continuității între grădiniță și școală“	Teșileanu Mihaela Ionescu Violeta	Şc. „Ion Creangă“
12.	„Cu pași mici spre școală“ *PPT	Vâlcu Nina	Grădinița cu p.p. nr.47
13.	„Strategii de învățare creativă în activitățile din grădiniță“	Busuioc Cristina Postelnicu Eugenia	Grădinița cu p.p. nr.47
14.	„De la grădiniță la școală“	Buzoianu Mirela	Grădinița cu p.p. nr.47
15.	„Modalități de realizare a continuității între grădiniță și școală“	Halici Lavinia	Şc. „Ion Creangă“
16.	„Continuitatea între grădiniță și școală- premisa a succesului școlar“	Stanciu Nicoleta Dumitriade C.	Şc. „Ion Creangă“
17.	„Continuitatea grădiniță și școală“	Şerban Voica Matacă Stana	Grădinița cu p.p. nr.56 Grădinița Ciocile
18.	Parteneriat educațional „Azi la grădiniță, mâine la școală“	Morteciu Elena	Liceul Teoretic „Constantin Angelescu“ Ianca
19.	„Contribuția jocului, a învățării și a activităților creative la dezvoltarea preșcolarului/școlarului mic“	Bălan Violeta	Grădinița cu p.p. nr.56 „Negruț“

